

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	1
Της Σύνταξης.....	1
Για το 14 ^ο Παγκόσμιο Συνέδριο Σπηλαιολογίας από την Πρόεδρο του ΣΠΕΛΕΟ	2
Δελτίο Τύπου Σ.Ο.Ε.....	4
GR 104, Agia Triada Cave and Ohi mountain in Evia..	4
Περίπτερα Συνεδρίου.....	7
Η ιστορία των πρώτων Διεθνών Συνεδρίων Σπηλαιολογίας.....	8
Αποστολή στο Κάδη.....	9
Εορτασμός των 60 ετών του Ιταλικού Ομίλου «Club Alpinistico Triestino» στην Ελλάδα.....	12
Φαράγγι Καλλιθέας	13
Αποστολή στα Μανίκια Ευβοίας.....	14
Μια βραδιά στον Ανεμόλυλο	16
Τα μέλη μας θυμούνται.....	18
Βιβλιοπαρουσίαση	21
Φόρουμ ΣΟΕ.....	21
Σπηλαιολογικές Τεχνικές.....	22
Εν ριπή	23
Πριν από... ..	24
SPELEONEWS	26

το μέλλον. Πριν από δύο χρόνια όταν γνώρισα τον George Veni, σε συζητήσεις που είχαμε μεταξύ άλλων μου είχε πει: «η σπηλαιολογία στη χώρα μου αναπτύχθηκε κατακόρυφα 5-10 χρόνια μετά το Παγκόσμιο Συνέδριο που έγινε το 1981»

Περιμένω με αγωνία να περάσουν αυτά τα χρόνια και για τη χώρα μου.

Μεταξύ των πολλών θεμάτων αυτού του τεύχους μπορείτε να διαβάσετε: Μικρή αναδρομή των πρώτων Διεθνών Συνεδρίων Σπηλαιολογίας, την γλαφυρή περιγραφή του Αλέξανδρου για τις αποστολές στο Κάδι, την παρουσίαση του 2^{ου} παιδικού βιβλίου για τα σπήλαια, το πρώτο μέρος της συνέντευξης από την Ελένη Κόνιαρη και πως γιόρτασε ο Ιταλικός Σύλλογος C A T (Club Alpinistico Triestino) τα 60 χρόνια από την ίδρυσή του. Μη χάσετε το άρθρο του Δημ. Καραγιάννη για το Φαράγγι της Καλλιθέας και από τη στήλη ΤΕΧΝΙΚΕΣ το άρθρο του Στέφανου Νικολαΐδη για τις «Τάσεις».

Η στήλη EN ΡΙΠΗ φιλοξενεί σύντομα νέα και ειδήσεις από δράσεις που έγιναν ή θα γίνουν. Περιμένουμε εσάς για τον εμπλουτισμό της.

Το σύνθημα που κυριάρχησε ήταν «**I WAS THERE**»

Εσύ ήσουν εκεί;

Θωμάς Θεοδοσιάδης

Σε αυτό το τεύχος έχουμε τη σημαντικότητα ανακοίνωση της μετακόμισής μας.

Το **SPELEONEWS** μεγαλώνει και μετακομίζει σπίτι του. Η νέα του διεύθυνση είναι

<http://www.speleoneews.com>.

Επίσης αυτό τον μήνα θα προσέξате ότι προστέθηκε ένα φωτογραφικό άλμπουμ (**photo gallery**) στην ιστοσελίδα μας, στο οποίο θα έχετε την ευκαιρία να δείτε τις καλύτερες φωτογραφίες από σπηλαιολογικές αποστολές και όχι μόνο.

Μία νέα ακόμα δυνατότητα είναι το

SPELEONEWS webmail.

«Δωράκι» για τους συνεργάτες μας που συντελούν στην έκδοση αυτού του περιοδικού, είναι η παραχώρηση προσωπικού email της μορφής onomasas@speleoneews.com, χωρητικότητας 500MB, εντελώς δωρεάν. Το μόνο που χρειάζεται είναι να στείλετε σχετικό email για εκδήλωση ενδιαφέροντος στο lalou@speleoneews.com και τα άλλα αφήστε τα σε εμάς.

Τέλος για αυτό τον μήνα έχουμε να σας παρουσιάσουμε και τον «**Δεκάλογο του αρθρογράφου**», έναν δεκάλογο με τους 10 κανόνες

Της Σύνταξης

του Θωμά Θεοδοσιάδη και της
Ελένας Λάλου

Ο μήνας που μας πέρασε ήταν ο μήνας του πολυαναμενόμενου 14^{ου} Παγκόσμιου Συνεδρίου

Σπηλαιολογίας. Το κορυφαίο γεγονός για την Σπηλαιολογία στην Ελλάδα. Σαν συμμετέχον σε αυτό απέκτησα γνώσεις εμπειρίες, γνώρισα ανθρώπους και έκανα φίλους. Δύσκολα θα μου δοθεί ξανά τέτοια ευκαιρία.

Ο χρόνος πριν το συνέδριο ήταν μίζερος γεμάτος εντάσεις και απογοήτευση. Τώρα όμως βλέπω τα πράγματα διαφορετικά. Είμαι γεμάτος αισιοδοξία για

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

που θα πρέπει να λάβουν υπόψη όλοι οι συνεργάτες μας πριν ξεκινήσουν να γράψουν κάποιο άρθρο. Θα το βρείτε ακολουθώντας τον σχετικό σύνδεσμο <http://www.speleonews.com> ⇒ Extra.

Και η προσπάθεια για εξέλιξη δεν τελειώνει εδώ. Νέες δυνατότητες και παροχές ακολουθούν μέσα στους επόμενους μήνες....

Έλενα Λάλου

**Για το 14^ο Παγκόσμιο
Συνέδριο Σπηλαιολογίας
από την Πρόεδρο του
ΣΠΕΛΕΟ**

της Γεωργίας Τάρταρη

Αγαπητοί φίλοι αναγνώστες του **SPELEONEWS** το συνέδριο τέλειωσε. Ένα συνέδριο είναι γνωστό σε όλους, αποτελεί σταθμό στον τομέα του.

Πιστεύω ότι το 14ο συνέδριο της Παγκόσμιας Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας αποτελεί σταθμό για την σπηλαιολογία στην Ελλάδα, τους Έλληνες σπηλαιολόγους και κυρίως για όσους συμμετείχαν σε αυτό το συνέδριο.

Όσοι συμμετείχαν σ' αυτό το συνέδριο στις συζητήσεις και στους προβληματισμούς για την διοργάνωση, στην διοργάνωση, όσοι συμμετείχαν στις εκδρομές, όσοι συμμετείχαν με παρουσιάσεις θεμάτων, στις παρουσιάσεις, στα περίπτερα, τα κακά, μέτρια ή καλά καμωμένα έχουν σίγουρα άλλη εικόνα, άλλη γνώση, άλλη άποψη για το τι γίνεται παγκόσμια στην σπηλαιολογία, έχουν κατά την γνώμη μου γίνει ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΑ πλουσιότεροι ακόμα κι αν μετράνε λίγα θετικά και πολλά αρνητικά. Έχουν γίνει κυρίως πλουσιότεροι από την ανταλλαγή απόψεων που είχαν με πολύ ή λιγότερο έμπειρους σπηλαιολόγους από διάφορες χώρες.

Ομολογουμένως το 14ο παγκόσμιο συνέδριο στην Ελλάδα δεν ήταν από τα καλύτερα οργανωμένα συνέδρια. Αυτό βεβαίως δεν είναι μόνο δική μου εκτίμηση αλλά και πολλών άλλων Ελλήνων και ξένων σπηλαιολόγων και η εκτίμηση του Γ.Γ. της UIS έτσι όπως παρουσιάστηκε κατά την πρώτη συνεδρίαση των συνέδρων, που είχα την τύχη να παρακολουθήσω.

Είναι σημαντικό να το θυμόμαστε αυτό για να μην "παίρνουν τα μυαλά μας αέρα" όπως πολύ σοφά λέει ο

λαός αλλά και για αναλογιστεί ο καθένας τις ευθύνες του.

Παρ' ολ' αυτά θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που συμμετείχα σε πολλές διαδικασίες πριν και κατά την διάρκεια του συνεδρίου. Η συμμετοχή μου σε προσυνεδριακή εκδρομή, η παρακολούθηση κατά το συνέδριο παρουσιάσεων θεμάτων μεγάλης ποικιλίας, η παρακολούθηση προβολών, εκθέσεων, η επίσκεψη περιπτέρων, η ανταλλαγή απόψεων με πολλούς σπηλαιολόγους από διάφορες χώρες, αλλά και οι απλές καθημερινές συζητήσεις μεταξύ μας, η κουβέντα για τα σπήλαια της Ελλάδας, για τις ομορφιές τους, για τα σπήλαια της Αυστραλίας, της Αγγλίας, της Γαλλίας, της Αμερικής κ.λ.π., για τις επισκέψεις των ξένων στην Ελλάδα και των Ελλήνων στο εξωτερικό, για καταδύσεις, για βάραθρα, για υπόγεια ποτάμια και λίμνες, για παραδείσους των σπηλαιολόγων, για προβλήματα όμοια και διαφορετικά, πλούτισαν και ομόρφηκαν τις μέρες του συνεδρίου. Η γνωριμία με σπηλαιολόγους σαν την Γκράις Μάτς και την Τζούλια Τζέιμς που παρά την ηλικία τους έμπαιναν και έβγαιναν στις σπηλιές, σκαρφάλωναν και ανεβοκατέβαιναν σαν νέα κορίτσια, συζητούσαν, έδειχναν, ρωτούσαν, άκουγαν, ήταν για μένα συναρπαστική εμπειρία.

Όπως γνωρίζετε, από τα μέλη του ΣΠΕΛΕΟ οργανώθηκαν 2 προσυνεδριακές εκδρομές. Η εκδρομή στην Κάρυστο από τον Θωμά Θεοδοσιάδη και η εκδρομή στην Πελοπόννησο από τον Βασίλη Τριζώνη.

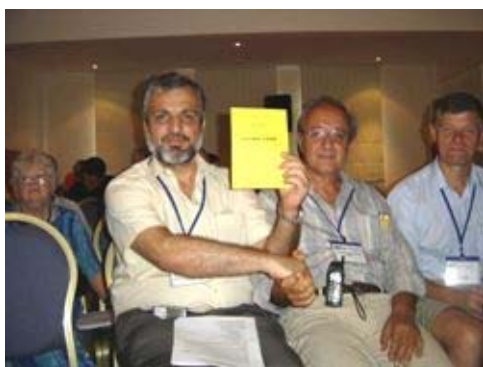
Στις δύο αυτές εκδρομές συμμετείχαν έμπειροι σπηλαιολόγοι απ' όλο τον κόσμο. Στελέχη της παγκόσμιας σπηλαιολογικής κοινότητας όπως η Τζούλια Τζέιμς της UIS και η Γκράις Μάτς πρώην πρόεδρος της παγκόσμιας ομοσπονδίας σπηλαιοδιάσωσης και άλλοι Αυστραλοί, Άγγλοι, Αμερικάνοι και Ιάπωνες κ.λ.π. Έμπειροι σπηλαιολόγοι με σημαντικές θέσεις στην παγκόσμια σπηλαιολογική κοινότητα των οποίων τα ονόματα μου είναι αδύνατον να παραθέσω. Οι εκδρομές ήταν πολύ καλά

οργανωμένες. Οι εκδρομές έμειναν ιδιαίτερα ευχαριστημένοι από την διοργάνωση και ενθουσιασμένοι από την ομορφιά των σπηλαίων. Αυτό το γνωρίζω από προσωπική εμπειρία γιατί συμμετείχα στην εκδρομή στην Κάρυστο αλλά και από την συζήτηση που είχα με τον Βασίλη Τριζώνη. Στις εκδρομές συμμετείχαν είκοσι σπηλαιολόγοι. Η επιτυχία των εκδρομών του ΣΠΕΛΕΟ και της εκδρομής του ΣΕΛΑΣ στην Αρκαδία βοήθησαν να αναπτυχθούν δεσμοί φιλίας μεταξύ των μελών των δύο συλλόγων και πολλών ξένων σπηλαιολόγων και να δημιουργηθεί μαζί με άλλους παράγοντες, που θα αναφέρω πιο κάτω, θετική εικόνα για την Σπηλαιολογική Ομοσπονδία Ελλάδος.

Ο χαιρετισμός του προέδρου Κ. Ζούπη, η αντιπροσώπευση της χώρας μας από την ΣΟΕ την πρώτη ημέρα των ψηφοφοριών και η αντιπροσώπευση από κοινού με την ΕΣΕ την δεύτερη μέρα των ψηφοφοριών, οι παρουσιάσεις από τα μέλη μας Κόνιαρη Ελένη και Κατσιαβός Γιώργο, η προβολή βίντεο από το Στέλιο Κολίσσολου, η συμμετοχή στα προεδρεία, η παρουσιάσεις μελών του ΣΕΛΑΣ και του ΣΠΟΚ, η βράβευση του γραμματέα τη ΣΟΕ Κώστα Αδαμόπουλου για την συμμετοχή του στην αποστολή της Βορόνια, τα οργανωμένα περίπτερα και κυρίως η καθημερινή επαφή των Ελλήνων σπηλαιολόγων με πολλούς ξένους δημιούργησε θετικό κλίμα και ισχυρούς δεσμούς φιλίας που οδήγησαν σε ανταλλαγή απόψεων και συμπεράσματα που θάχουμε χρόνο να συζητήσουμε.

Από τα πλέον θετικά θεωρώ την εκπροσώπηση της χώρας μας από τον Ιάκωβο Καρακωστανόγλου εκ μέρους της ΣΟΕ.

Πολύ σημαντικό ρόλο για την υλοποίηση των εκδρομών έπαιξε ο Ιάκωβος Καρακωστανόγλου.

Θέλω να τονίσω τον ιδιαίτερα θετικό ρόλο που έπαιξαν τα μέλη του Δ.Σ. της ΣΟΕ και την εξαιρετική εμφάνιση των μελών του ΣΕΛΑΣ.

Θα συζητήσουμε και τα αρνητικά προς αποφυγή παρομοίων λαθών στο μέλλον.

Στο σημερινό μου σημείωμα δεν θα αναφερθώ καθόλου στην ΕΣΕ, θα το κάνω "εν ευθέτω χρόνο".

Ευχαριστώ όλα τα μέλη του ΣΠΕΛΕΟ που ενεργά συμμετείχαν και βοήθησαν και πιστεύω ότι είναι υποχρέωσή μου να τονίσω τις σημαντικές παρουσίες των μελών μας.

Στις εκδρομές:

α) Κάρυστος με: Θεοδοσιάδη Θωμά και τους Β. Αθανασόπουλο, Α. Κανάριο, Α. Λουκίδη, Α. Λυκιαρδοπούλου, Υ. Μαζανίτου, Σ. Νικολαΐδη, Δ. Παπαδόπουλο, και τα μέλη του Δ.Σ. Γιάννα Χατζή και Γεωργία Τάρταρη.

β) Πελοπόννησος: με Τριζώνη Βασίλη και Ν. Αναστασόπουλο, Ε. Ανδρουλάκη, Ε. Τρέμου και το γιό του Νίκου, Κωνσταντίνο ο οποίος βοήθησε πολύ, και το μέλος του Δ.Σ. Κ Αποστολόπουλο.

Στις παρουσιάσεις:

α) Ε. Κόνιαρη- δύο παρουσιάσεις.

β) Γ. Κατσιαβός- παρουσίαση

γ) Σ. Κολίσσολου- προβολή.

Στα προεδρεία:

α) Ι. Καρακωστανόγλου

β) Γ. Τάρταρη

γ) Σ. Νικολαΐδης.

Στο περίπτερο:

Γ. Τάρταρη, Ε. Κόνιαρη και Γ. Χατζή από το Δ.Σ.

Σ. Θεοδοσιάδης, Υ. Μαζανίτου Α. Λουκίδης, Β. Αθανασόπουλος, Ε. Αθανασόπουλος, Α. Ζούπης, Δ. Ζούπης, Θ. Θεοδοσιάδης, Μ. Ξυδιά, Α. Κανάριος, Δ. Παπαδόπουλος, Α. Λυκιαρδοπούλου.

Παρευρέθηκαν επίσης Έ. Λάλου, Γ. Τριανταφύλλου, Ι. Ανδρέου, Ν. Κεφαλιανού, Β. Τουντόπουλος, Π. Κατσάνος, Β. Τριζώνης, Κ. Αντωνοπούλου, Μ. Μαγουλά, Ε. Ανδρουλάκη.

Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα όσους εργάστηκαν για να έχουμε υλικό στο περίπτερο

α) τον Ι. Καρακωστανόγλου που με βοήθησε στα ιστορικά στοιχεία κατά τη συγγραφή του τρίπτυχου παρουσίας του ΣΠΕΛΕΟ

β) την Α. Λυκιαρδοπούλου που διόρθωσε τα λάθη και μετάφρασε το κείμενο στα Αγγλικά

γ) τον Θ. Ζέππο μη μέλος του ΣΠΕΛΕΟ αλλά φίλο που σχεδίασε το δίπτυχο αφιλοκερδώς

δ) τον Σ. Νικολαΐδη που πρόσφερε τις φωτογραφίες

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

για το τρίπτυχο

ε) τον Θ. Θεοδοσιάδη για τη συμμετοχή του στο σχεδιασμό λογότυπου για τις κονκάρδες και τα καπέλα που είχαμε στο περίπτερο

στ) την Έ. Λάλου για τον σχεδιασμό του λογότυπου για τις κονκάρδες και τα καπέλα που είχαμε στο περίπτερο, για την ηλεκτρονική επεξεργασία των δύο χαρτών που είχαμε στο περίπτερο και την αφίσα για τους εκδρομείς της Καρύστου

ζ) την Κ. Μπαξεβάνη που αγόρασε τις χάνδρες για τα μπεγλέρια

η) τον Σ. Θεοδοσιάδη που έφτιαξε το CD και τα μπλουζάκια για τους εκδρομείς της Καρύστου και την αφίσα για το περίπτερο του ΣΠΕΛΕΟ.

Και τέλος τις κόρες μου Άρτεμη και Ιουλία Παπαγεωργοπούλου, μη-σπηλαιολόγους, που φρόντισαν να συγκεντρώσουν πολλά υλικά και να με διευκολύνουν όταν εγώ ήμουν στην Κάρυστο.

Πιστεύω ότι η συζήτηση για το συνέδριο, αλλά και για την πορεία μετά το συνέδριο, τώρα αρχίζει. Θα υπάρχει πιστεύω η ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις και να προγραμματίσουμε δράσεις που θα δώσουν μεγαλύτερη ώθηση στη σπηλαιολογία.

βράβευσε κατά την διάρκεια του διαγωνισμού «Speleomedia», την καλύτερη παραγωγή video, την καλύτερη φωτογραφία από σπήλαιο και τον καλύτερο φωτογράφο (portfolio) της τετραετίας. Αξίζει να αναφερθεί ότι Έλληνες σπηλαιολόγοι διακρίθηκαν σε όλες τις κατηγορίες: Δεύτερη θέση στο Video για τον Α. Χαλκιόπουλο (ταινία σχετικά με την σπηλαιολογική αποστολή του ΣΕΛΑΣ στην Κρήτη το 2002), 2η και 3η θέση στην φωτογραφία και 1η θέση στο portfolio για τον Γ.Αβαγιαννό της ΕΣΕ.

Κατά την διάρκεια του συνεδρίου πολλοί σύλλογοι και Ομοσπονδίες (Ελλάδος και εξωτερικού) συμμετείχαν με περίπτερα και εκθέματα εξαιρετικού ενδιαφέροντος. Η αποχαιρετιστήρια εκδήλωση ήταν η πλέον επιτυχημένη και άριστα οργανωμένη που έχει γίνει ποτέ σε συνέδριο της UIS με διάχυτο τον μεσογειακό χαρακτήρα και πολλή διασκέδαση.

Την διοργάνωση του συνεδρίου είχαν αναλάβει η Σπηλαιολογική Ομοσπονδία Ελλάδος και η Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία ενώ το Υπουργείο Πολιτισμού είχε υπό την αιγίδα του το σημαντικότερο αυτό γεγονός.

Δελτίο Τύπου Σ.Ο.Ε.

της Σπηλαιολογικής Ομοσπονδίας Ελλάδος

Ολοκληρώθηκε με επιτυχία το 14ο Παγκόσμιο Συνέδριο Σπηλαιολογίας της Παγκόσμιας Ένωσης Σπηλαιολογίας (UIS) που πραγματοποιήθηκε στον Κάλαμο μεταξύ 21 και 28 Αυγούστου 2005.

Το συνέδριο αυτό είναι ο σημαντικότερος παγκόσμιος θεσμός, πραγματοποιείται κάθε τέσσερα χρόνια σε διαφορετική χώρα και συγκεντρώνει πλήθος σπηλαιολόγων και επιστημόνων οι οποίοι ασχολούνται με τα σπήλαια. Συνολικά ανακοινώθηκαν πολλές επιστημονικές εργασίες οι οποίες είχαν ταξινομηθεί σε 40 συνεδρίες τις οποίες παρακολούθησαν οι 450 περίπου σύνεδροι (από 48 χώρες).

Κατά την διάρκεια του συνεδρίου έγινε η Γενική Συνέλευση της UIS η οποία ανέδειξε νέο διοικητικό συμβούλιο για την επερχόμενη τετραετία (2005 - 2009). Νέος πρόεδρος της UIS θα είναι ο κ. Andy Eavis από την Μ. Βρετανία, ενώ Γ.Γραμματέας εξελέγει ο κ. Fadi Nader από τον Λίβανο. Στη Γενική Συνέλευση η Ελλάδα εκπροσωπήθηκε από τους κ.κ. Ι. Καρακωστανόγλου (ΣΟΕ) και Γ. Αντωνόπουλο (ΕΣΕ).

Επίσης, στο συνέδριο, η παγκόσμια κοινότητα

GR 104, Agia Triada Cave and Ohi mountain in Evia

του Θωμά Θεοδοσιάδη

Μέσα στις υποχρεώσεις μας για το παγκόσμιο συνέδριο ήταν και η οργάνωση εκδρομών πριν και μετά από αυτό. Οι εκδρομές δεν είχαν την προσδοκώμενη συμμετοχή όπως και όλο το συνέδριο άλλωστε. Η απόφαση που πάρθηκε από την ΣΟΕ ήταν να γίνουν όσες εκδρομές ήταν δυνατόν. Έτσι, η συμμετοχή στην εκδρομή GR104 ήταν μικρή: τέσσερα άτομα στην αρχή και μερικές ημέρες πριν την έναρξη προστέθηκαν άλλοι δύο. Λόγω αυτής της μικρής συμμετοχής αναγκαστήκαμε να αλλάξουμε μερικές παραμέτρους της εκδρομής για να μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στο κόστος χωρίς να ανέβει καθόλου η τιμή.

Ουσιαστικά για εμάς η εκδρομή είχε ξεκινήσει μήνες πριν. Πολλά πράγματα έπρεπε να γίνουν και μιας και δεν ήμασταν ειδικοί σε αυτόν τον χώρο έπρεπε να τρέξουμε πολύ. Από την μία έπρεπε να κλείσουμε ξενοδοχεία, να βρούμε δρομολόγια πλοίων, να εξασφαλίσουμε τη διατροφή των εκδρομέων, να ενοικιάσουμε αυτοκίνητα, να ασφαλίσουμε τους εκδρομείς και από την άλλη έπρεπε να ετοιμάσουμε τα

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

σπήλαια, να σημαδέψουμε τα μονοπάτια, να οργανώσουμε τους οδηγούς κλπ.

Μάθαμε πολλά όλο αυτό το διάστημα που ασχοληθήκαμε με την εκδρομή. Η προσμονή μας για το ξεκίνημα της εκδρομής ήταν μεγάλη, τελικά ήρθε ώρα που θα γνωρίζαμε τους δύο πρώτους τον Ryo και τον Louis αφού θα ερχόντουσαν λίγες ημέρες προτού ξεκινήσει η εκδρομή. Σε email που μου είχαν στείλει με ρωτούσαν αν μπορώ να τους βρω κανένα φθινό ξενοδοχείο να μείνουν μέχρι να ξεκινήσει η εκδρομή. Τελικά για να μην πολυλογώ τους πήραμε από το αεροδρόμιο και τους πήγαμε στο σπίτι του Βαγγέλη όπου και τους φιλοξένησε για τρεις μέρες.

Η εκδρομή ξεκίνησε το μεσημέρι της Τετάρτης από τα γραφεία του ΣΠΕΛΕΟ αποτελούμενη από πέντε αυτοκίνητα και δέκα από εμάς. Τα τρία αυτοκίνητα φτάσανε στην Κάρυστο μέσω Ραφήνας- Μαρμάρι και τα άλλα δύο μέσω Αγ. Μαρίνας -Στύρα μιας και έπρεπε να πάνε στον Κάλαμο για να παραλάβουν τέσσερεις εκδρομείς. Κατά την διάρκεια του ταξιδιού μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωριστούμε μεταξύ μας και να συζητήσουμε για την εκδρομή- σε όλους τους εκδρομείς είχε δοθεί ένα σακίδιο με ενημερωτικό υλικό και τουριστικούς οδηγούς για τις περιοχές που θα επισκεπτόμασταν, χάρτες και χαρτογραφίες σπηλαίων, καθώς και το ιστορικό των εξερευνήσεων για κάθε σπήλαιο που θα επισκεπτόμασταν, επίσης το αναλυτικό πρόγραμμα της εκδρομής, το οποίο προς μεγάλη έκπληξη των ξένων τηρήθηκε σχολαστικότερα.

Την Πέμπτη το πρωί ξεκινήσαμε από το ξενοδοχείο με προορισμό την πρώτη από τις δραστηριότητες που θα κάναμε. Τα σπήλαια Καλή Συκιά και Ανώνυμο βρίσκονται κοντά στο χωριό του Αγ. Δημητρίου στα τοιχώματα του φαραγγιού που εκβάλλει στην παραλία του Λιμνιώνα. Η παραλία αυτή είναι και το σημείο εκκίνησης της πεζοπορίας (ανηφορική, μίας ώρας) προς τα σπήλαια. Λόγω της ανηφορικής πορείας είχα κάποιους ενδοιασμούς αν θα μπορέσουν να τα καταφέρουν οι δύο ηλικιωμένες κυρίες που είχαμε μαζί, ενδοιασμοί που τελικά διαφεύσθηκαν παταγωδώς, οι κυρίες έδειξαν ότι το έλεγε η ψυχή τους.

Μετά το τέλος της επίσκεψης στα σπήλαια, από τα οποία κατά γενική ομολογία εντυπωσιάστηκαν, τους περίμενε ελαφρύ γεύμα στην παραλία κάτω από την μεγάλη τέντα που είχαμε στήσει. Ακολούθησε μπάνιο και επίσκεψη σε κοντινό ενάλιο σπήλαιο, που τελικά μετατράπηκε σε εξερεύνηση (ενάλιο σπήλαιο 100μ.).

Επιστροφή στο ξενοδοχείο ξεκούραση, και η ημέρα

τελείωσε με μια βόλτα στην παραλία της Καρύστου και δείπνο σε παραδοσιακή ταβέρνα.

Παρασκευή πρωί και πάντα σύμφωνα με το πρόγραμμα αναχωρούμε από το ξενοδοχείο για το σπήλαιο της Αγ. Τριάδας. Στον περιβάλλοντα χώρο της εκκλησίας, έγινε η ενημέρωση από τον Στέφανο σχετικά με το σπήλαιο και τις δυσκολίες του και μοιραστήκαμε σε ομάδες ανάλογα με τις ικανότητες των εκδρομέων. Ο κάθε ένας από τους οδηγούς αναλαμβάνει και από ένα άτομο ώστε να το βοηθάει σε κάθε δυσκολία. Αποφασίστηκε η Grace να μην μπει και η Julie το πρώτο κομμάτι να το κάνει μέσα από τα νερά για να αποφύγει τις αντιστηρίξεις. Η Julie και ο Louis θα έφταναν μέχρι τον καταρράκτη. Τελικά είχαμε απώλειες λίγο πιο πριν μιας και ο Malcolm παρόλες τις φιλότιμες προσπάθειες που έκανε δεν μπόρεσε να περάσει το στενό, βλέπετε οι πολλές μύρες είχαν κάνει την δουλειά τους. Οι μόνοι που πέρασαν μετά τον καταρράκτη ήταν ο Ryo και ο Peter, όταν βγήκαν έξω είπαν ότι ήταν το ομορφότερο σπήλαιο που είχαν δει μέχρι τώρα. Αργά το απόγευμα όταν βγήκε και ο τελευταίος είχε ετοιμαστεί δείπνο μπροστά από το εκκλησάκι και υπό το φως των κεριών. Την επόμενη ημέρα στο πρόγραμμα υπήρχε η κατάβαση του φαραγγιού του Δημοσάρη. Πρώτα όμως πήγαμε στο περιβαλλοντολογικό κέντρο Καρύστου στο χωριό Καλύβια, όπου είχαμε κανονίσει να γίνει μια τρισδιάστατη προβολή για το Δρακόσπιτο της Όχης.

Οι αίθουσες του κέντρου είναι γεμάτες από εκθέματα και πληροφορίες σχετικές με την πανίδα, τη χλωρίδα, τη γεωλογία και την πολιτισμική κληρονομιά της Περιοχής Καρυστίας. Η προβολή προετοίμασε το έδαφος για το απόγευμα, μιας και στο πρόγραμμα είχαμε βάλει σαν προαιρετική δράση την ανάβαση στο όρος Όχη και επίσκεψή στο δρακόσπιτο υπό το φως της Πανσέληνου. Η είσοδος του φαραγγιού βρίσκεται

σε υψόμετρο περίπου χιλίων μέτρων και μέχρι εκεί φτάνει βατός χωματόδρομος. Μέσα στο φαράγγι δόθηκε η ευκαιρία σε μερικούς (Ryo, Γεωργία) να ρίξουν και μία βουτιά στα παγωμένα νερά των λιμνών που σχηματίζονται. Το κατέβασμα του φαραγγιού μέχρι το χωριό Λενοσαίοι διαρκεί περίπου τέσσερις ώρες με χαλαρό περπάτημα και έχεις την ευκαιρία να παρατηρήσεις την ομορφιά του σε όλο της το μεγαλείο. Από το χωριό Λενοσαίοι συνεχίσαμε με αυτοκίνητα μέχρι την παραλία του Καλιανού, με μία στάση σε παραδοσιακή ταβέρνα. Στην παραλία εκτός από μπάνιο μερικοί πήγαν και σε διπλανό ενάλιο σπήλαιο με εντυπωσιακή είσοδο.

Νωρίς το απόγευμα ξεκινήσαμε για πίσω μιας και έπρεπε επτά η ώρα μια ομάδα να αρχίσει την ανάβαση στην Όχη με το δρακόσπιτό της. Τελικά την Πορεία την έκαναν μόνο η Julie, ο Ryo και ο Louis μαζί με την Γεωργία και τον Διονύση. Όταν γύρισαν, με αυτά που είπαν έκαναν όσους δεν πήγαν να μετανιώσουν. Οι υπόλοιποι που έμειναν στην Κάρυστο παρακολουθήσαμε μουσική εκδήλωση με ρεμπέτικα τραγούδια. Η Κυριακή ήταν η τελευταία μέρα αλλά και αυτή είχε προγραμματισμένη δράση, πεζοπορία στην περιοχή Κολώνες. Την πεζοπορία έκανε μόνο η Julie μαζί με την Γεωργία και τον Διονύση, ενώ η Grace επισκέφτηκε το φανταστικό δάσος από υπέραιωνόβιες καστανιές που βρίσκεται κοντά στο καταφύγιο της Όχης. Από την υπόλοιπη ομάδα ο Malcom και ο Peter μαζί με το Στέφανο πήγαν στο σπήλαιο της Αγίας Τριάδας για εξερεύνηση ενός τμήματος στα ψηλά που είχε δει ο Malcom. Μετά από δύσκολη αναρρίχηση περίπου 10μ. που έκανε ο Στέφανος, το σπήλαιο απόκτησε άλλα 40μ. διαδρομών. Ο Ryo και ο Louis προτίμησαν να ρίξουν καμία βουτιά στην πισίνα του ξενοδοχείου. Στη μία η ώρα ήμασταν μαζεμένοι στον χώρο της Αγίας Τριάδας όλοι έτοιμοι για επιστροφή.

Η Julie ζήτησε την προσοχή μας και άρχισε να μας μιλάει ενώ η Αμίκια έκανε την μετάφραση, μας ευχαρίστησε ακόμη μια φορά για τα τόσα ωραία μέρη που τους δείξαμε, για την άψογη οργάνωση της εκδρομής, δεν είχαν κανένα παράπονο, και είπε από ένα καλό λόγο για κάθε έναν από εμάς, στο τέλος μας έδωσε και αναμνηστικά δώρα.

Φτάσαμε στον Κάλαμο γύρω στις πέντε το απόγευμα και τους πήγαμε κατευθείαν στο ξενοδοχείο Δελφίνι για εγγραφή στο συνέδριο, και σε αυτό το σημείο τελείωσε η εκδρομή GR 104 και ξεκίνησε το 14 Παγκόσμιο Σπηλαιολογικό Συνέδριο.

Χωρίς την αφιλοκερή προσφορά, γνώσεων, ικανοτήτων, αισιοδοξίας, ευχάριστη διάθεση,

θετικής σκέψης, ακόμα και των ιδιωτικών αυτοκινήτων τους, από τους παρακάτω δεν θα είχε γίνει με επιτυχία η εκδρομή.

Αθανασόπουλος Βασίλης, Κανάριος Άγγελος, Λουκίδης Αλέξανδρος, Λυκιαρδοπούλου Αμίκια, Μαζανίτου Υλιάννα, Νικολαΐδης Στέφανος, Παπαδόπουλος Διονύσης, Τάρταρη Γεωργία, Χατζή Γιάννα

Χωρίς την συμμετοχή των παρακάτω δεν θα μιλούσαμε βέβαια για την εκδρομή

Λίγα λόγια για αυτούς, πολλά περισσότερα σε επόμενα τεύχη.

Julia James

Αγγλοαυστραλέζα, χημικός, με τα τελευταία 25 χρόνια να ζει στην Αυστραλία, πρόεδρος της UIS 1997-2001, 45 χρόνια σπηλαιολόγος, εκατοντάδες αποστολές σε σπήλαια όλου του κόσμου, δεκάδες αποστολές σαν αρχηγός αποστολής, ακούραστη πραγματικά συνέχιζε εκεί που οι άλλοι σταματούσαν, ετών 68

Grace Matts

Άλλη μια δυνατή σπηλαιολόγος από την Αυστραλία με εκατοντάδες σπήλαια στο ενεργητικό της, εκπρόσωπος της χώρας της στην UIS, πρόεδρος της επιτροπής σπηλαιοδιάσωσης, και αυτή ακούραστη, ετών 70.

Ryo Matsuzawa

Ο Ryo είναι μέλος του Tokyo Caving Club, και έχει συμμετάσχει σε πολλές αποστολές στη χώρα του, εκπρόσωπος της Ιαπωνίας στην επιτροπή σπηλαιοκατάδυσης, ετών 34.

Louis Bernstein

Έχει επισκεφθεί πολλά σπήλαια στην Αμερική και σε όλο τον κόσμο, έχει συμμετάσχει στα τελευταία δύο συνέδρια της UIS και έχει πάρει μέρος σε συνεδριακές εκδρομές.

Malcom Foyle

Μέλος του Wessex Caving Club και του Cave Diving Group, κάνει σπηλαιολογία τα τελευταία 25 χρόνια, πολύ έμπειρος σπηλαιοδύτης, έχει συμμετάσχει σε αποστολές σε πολλά σπήλαια της Ευρώπης.

Peter Hann.

Μέλος του Wessex Caving Club, έχει συμμετάσχει σε αποστολές σε πολλά σπήλαια της Ευρώπης, ένας από τους καλύτερους φωτογράφους σπηλαίων της Αγγλίας.

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

Περίπτερα Συνεδρίου της Έλενας Λάλου

Αύγουστος 2005. Ο μήνας του 14^{ου} Παγκοσμίου Συνεδρίου Σπηλαιολογίας. Πως και πως περιμέναμε τον Αύγουστο να έρθει για να πάρουμε την άδεια μας, να πάμε να ξαπλώσουμε σε κάποια παραλία και να επιστρέψουμε ξεκούραστοι για δουλειά. Όμως φέτος τα πράγματα δεν έγιναν ακριβώς έτσι.

Εν όψει του συνεδρίου, όσοι πήραν άδεια, την πέρασαν ασχολούμενοι με το συνέδριο. Αρχικά για να οργανωθούν οι προσυνεδριακές εκδρομές και στη συνέχεια για να γίνει η ετοιμασία για τα περίπτερα μέσα στο συνέδριο.

Την ευθύνη για την οργάνωση του περίπτερου του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. την είχε ο Στέργιος Θεοδοσιάδης και η Γιάννα Χατζή, ενώ σημαντική ήταν η βοήθεια της Γεωργίας Τάρταρη, Ελένης Κόνιαρη, Ζούπη Αστέρη, Υλιάνας Μαζανίτου, Βαγγέλη Αθανασόπουλου και πολλών ακόμα μελών που δούλεψαν για το τελικό αποτέλεσμα, ενώ το περίπτερο φιλοξένησε και προώθησε και τα αναμνηστικά της Σ.Ο.Ε.

Πριν το συνέδριο πολλά μέλη του συλλόγου αφιέρωσαν χρόνο για να οργανώσουν και την παραμικρή λεπτομέρεια. Από το πώς θα βγουν τα φυλλάδια, από το τι θα βγει προς πώληση, μέχρι και το τι θα κρέμεται στους τοίχους του περίπτερου και όταν στις 21 Αυγούστου ήρθε η ώρα να στηθεί το περίπτερο, τα πάντα ήταν έτοιμα και το περίπτερο του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο. στήθηκε στην είσοδο του ξενοδοχείου «Calamos Beach» και παρέμεινε εκεί ολόκληρη την εβδομάδα του Συνεδρίου.

Όσοι είχαμε την ευκαιρία να συμμετέχουμε στο περίπτερο μιλήσαμε με πολύ κόσμο (με ότι αγγλικά ξέραμε και ξέρανε) και ανταλλάξαμε απόψεις με σπηλαιολόγους μακρινών χωρών, μοιράσαμε φυλλάδια, ημερολόγια, αφίσες πουλήσαμε κονκάρδες, μπεγλέρια, μπλουζάκια, καπελάκια, γλυπτά, όλα κοσμημένα με το σήμα του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο., της Σ.Ο.Ε. και του 14^{ου} Συνεδρίου Σπηλαιολογίας.

Οι επισκέπτες που πέρασαν από το περίπτερο θαύμασαν τις φωτογραφίες και τους χάρτες, ενώ είχαν την ευκαιρία να μάθουν περισσότερες λεπτομέρειες για τα ελληνικά σπήλαια από τα μέλη του συλλόγου.

Δίπλα ακριβώς από το περίπτερο του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο., στήθηκε το περίπτερο του Σ.ΕΛ.Α.Σ., όπου είχε κι αυτό πολλές εξαιρετικές φωτογραφίες και αφίσες, βιβλία, ενώ θραύση έκανε το περιβόητο μπλουζάκι με τον πρωτόγονο να σπάει υπολογιστές. Την ευθύνη για το περίπτερο του Σ.ΕΛ.Α.Σ. είχε ο Νίκος Μητσάκης, ενώ μέλη του Σ.ΕΛ.Α.Σ. βρίσκονταν πολλές ώρες εκεί και βοήθησαν σε όλες τις ετοιμασίες.

Σημαντικό ρόλο έπαιξε η επέμβαση των εκθετών για τους χώρους που έπρεπε να στηθούν τα περίπτερα μιας και οι υπεύθυνοι της οργάνωσης του συνεδρίου άφηναν πολύ μικρά περιθώρια διαδρόμου, θέμα που τελικά λύθηκε και τα περίπτερα στήθηκαν έτσι ώστε να υπάρχει σχετικά ευρύχωρος διάδρομος για τους επισκέπτες.

Στον ίδιο χώρο υπήρχαν εκθέσεις από τα Σπήλαια Περάματος, Αλιστράτης και Κουτουκι, καθώς και από ξένες Ομοσπονδίες Σπηλαιολογίας (Ιταλική, Ρουμάνικη, Ισπανική, κλπ), από όπου πήραμε ωραιότατα φυλλάδια και CD με παρουσιάσεις σπηλαίων.

Δυσάρεστη εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι το περίπτερο της Ε.Σ.Ε. ήταν τοποθετημένο μόνο του σε έναν αποκλειστικά δικό του χώρο, μακριά από τα όλα τα υπόλοιπα περίπτερα ελληνικών και ξένων σπηλαιολογικών φορέων.

Και επειδή μία τέτοια προσπάθεια δεν θα μπορούσε να έχει μόνο τα θετικά της, με λύπη είδαμε το Υπουργείο Πολιτισμού (Εφορεία Παλαιoανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας), τα σπήλαια του Δυρού, των Λιμνών, του Μασρά, των Πετραλώνων, αλλά και μεγάλους σπηλαιολογικούς συλλόγους όπως η ΣΠΗ.ΝΑ., ο ΣΠ.Ο.Κ. κλπ να απουσιάζουν παντελώς από τις εκθέσεις των περιπτέρων. Και αν το οικονομικό κόστος είναι δικαιολογία για ορισμένους, δεν είναι ωστόσο για όλους.

Ας ελπίσουμε, την επόμενη φορά που η Ελλάδα θα έχει την ευκαιρία να οργανώσει ένα τόσο σημαντικό σπηλαιολογικό γεγονός (εμείς δεν θα ζούμε καν μέχρι τότε), να παρευρεθεί σύσσωμη όλη η ελληνική σπηλαιολογική οικογένεια χωρίς προφάσεις και αδικαιολόγητες απουσίες.

Τέλος με λύπη είδαμε να μην προβάλλονται τελικά οι προγραμματισμένες προβολές βίντεο και φωτογραφιών με προτζέκτορα στο περίπτερο του ΣΠ.ΕΛ.Ε.Ο., όπως προγραμματίσαμε αρχικά, και όλο το υλικό που σχεδιάστηκε και συγκεντρώθηκε για αυτό τον σκοπό έμεινε τελικά «στο συρτάρι».

Η ιστορία των πρώτων Διεθνών Συνεδρίων Σπηλαιολογίας

του Θωμά Θεοδοσιάδη

Με αφορμή το 14^ο Διεθνές Συνέδριο Σπηλαιολογίας που έγινε τον Αύγουστο στην Ελλάδα, βρήκαμε λίγα στοιχεία για τα πρώτα 4 Διεθνή Συνέδρια. Αν βρούμε και άλλα στοιχεία για τα συνέδρια που ακολούθησαν, θα σας τα παρουσιάσουμε σε επόμενο άρθρο.

Η απότομη αύξηση του ενδιαφέροντος για την επιστημονική σπηλαιολογία γρήγορα έκανε αναγκαία την άμεση και προσωπική επαφή των ειδικών επιστημόνων, ώστε να ανταλλάσουν γνώμες και την εμπειρίες και να συζητούν τα διάφορα θέματα σχετικά με τη σπηλαιογένεση, τα καρστικά φαινόμενα, τους σπηλαιόβιους οργανισμούς και γενικά οτιδήποτε έχει να κάνει με τη σπηλαιολογία. Σε μια πρώτη συνάντηση λίγων σπηλαιολόγων πού έγινε το 1949 στο Valence-sur-Rhone της Γαλλίας αποφασίστηκε να διοργανώνονται για τον σκοπό αυτό διεθνή σπηλαιολογικά συνέδρια κάθε τέσσερα χρόνια.

Στην Ελλάδα, την εποχή εκείνη, ο μόνος σύλλογος που ασκούσε οργανωμένα σπηλαιολογικές εξερευνήσεις ήταν ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος (Ε.Ο.Σ) με την Σπηλαιολογική Ομάδα (Σ.Ο.) που είχε ιδρυθεί από τις αρχές του 1930 (επίσημα με κανονισμό το 1934), και είχε στο ενεργητικό της δεκάδες εξερευνήσεις σπηλαίων σε όλη την Ελλάδα. Στις αρχές τις δεκαετίας του 1950 ιδρύεται η Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρία (Ε.Σ.Ε) από τον Ι. Πετρόχειλο.

Από τις 7 έως τις 12 Σεπτεμβρίου 1953 συνέρχεται

στο Παρίσι το πρώτο διεθνές συνέδριο Σπηλαιολογίας, που διοργανώνεται από την Εθνική Επιτροπή Σπηλαιολογίας της Γαλλίας. Ο Ε.Ο.Σ μετέχει στο συνέδριο με τα μέλη του Αντ. Κανέλλη, καθηγητή βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Χαρ. Χατζησαράντο, καθηγητή Ζωολογίας στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Τη νεοσύστατη Ε.Σ.Ε. εκπροσώπησαν οι Ι. Πετρόχειλος και Α. Πετροχείλου.

Στο συνέδριο έλαβαν μέρος περίπου 200 επιστήμονες και σπηλαιολόγοι από περισσότερες από 20 χώρες. Μετά τους Γάλλους, την πολυπληθέστερη αντιπροσωπεία είχαν οι Ιταλοί. Ο Ι. Πετρόχειλος έκανε επιστημονικές ανακοινώσεις και οι Έλληνες συνέδριοι τον εξέλεξαν μέλος της ειδικής επιτροπής για την σύνταξη του Καταστατικού του Διεθνούς Συνεδρίου Σπηλαιολογίας, ενώ ο Α. Κανέλλης εξελέγη μέλος της ειδικής επιτροπής για την ενοποίηση των όρων και των συμβόλων τα οποία χρησιμοποιούνται στην σπηλαιολογία.

Το 2^ο Διεθνές Συνέδριο Σπηλαιολογίας άρχισε τις εργασίες του στο Μπάρι της Ιταλίας στις 5 Οκτωβρίου 1958 (με καθυστέρηση ενός χρόνου). Την έναρξη των εργασιών κήρυξε ο καθηγητής Γκορτάνι και τις επόμενες δύο ημέρες έγιναν 94 ενδιαφέρουσες ανακοινώσεις και μερικές άλλες μικρότερης σημασίας. Παράλληλα εγκαινιάστηκε και μια πολύ ενδιαφέρουσα διεθνής σπηλαιολογική φωτογραφική έκθεση με ωραιότερες φωτογραφίες από σπήλαια και βράθρα διαφόρων χωρών. Επίσης έγιναν προβολές κινηματογραφικών ταινιών σπηλαιολογικού περιεχομένου. Οι συνέδριοι είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν αρκετά ενδιαφέροντα σπήλαια της Νότιας Ιταλίας. Στην τελευταία συνεδρίαση της ολομέλειας αποφασίστηκε το επόμενο συνέδριο να γίνει το 1961 στην Αυστρία με την επιφύλαξη ότι οι οργανωτές θα λάβουν την απαιτούμενη οικονομική ενίσχυση από την κυβέρνησή τους. Σε αντίθετη περίπτωση το συνέδριο θα γινόταν στην Γιουγκοσλαβία. Τελικά το συνέδριο έγινε στην Αυστρία και η Ελλάδα αντιπροσωπεύθηκε μόνο από την Ε.Σ.Ε. (δεν συμμετείχε ο Ε.Ο.Σ).

Σεπτέμβριος 1961 Τρίτο Διεθνές Συνέδριο Σπηλαιολογίας. Περισσότεροι από 300 αντιπρόσωποι από 22 χώρες. Ο Ε.Ο.Σ αντιπροσωπεύτηκε από τον Αντ. Κανέλλη και η Ε.Σ.Ε από την Α. Πετροχείλου. Έγιναν προσυνεδριακές εκδρομές σε σπήλαια της περιοχής του Graz, και η επίσημη έναρξη του συνεδρίου έγινε στην Βιέννη, στις 18 Σεπτεμβρίου. Παρευρέθηκαν ο Υπουργός Γεωργίας, ο Δήμαρχος, ο Πρόεδρος της Ακαδημίας Επιστημών και πολλοί ακαδημαϊκοί. Έγιναν πολλές ενδιαφέρουσες

ανακοινώσεις, Η Α. Πετροχείλου παρουσίασε ανακοινώσεις για τα σπήλαια του Δυρού. Κατά την διάρκεια του συνεδρίου η επιτροπή ορολογίας και συνθηματικών σημείων συνεδρίασε επανειλημμένα με σκοπό την κατάρτιση μιας διεθνούς ορολογίας και την καθιέρωση ορισμένων συνθηματικών σημείων. Στην τελική συνεδρίαση που έγινε στο Salzburg αποφασίστηκε το επόμενο Διεθνές Σπηλαιολογικό Συνέδριο να γίνει στην Γιουγκοσλαβία.

Σεπτέμβριος 1965 Λουμπιάνα Σλοβενίας. 4^ο Διεθνές Συνέδριο Σπηλαιολογίας. Οι εργασίες του συνεδρίου διήρκεσαν από 12 έως 26 Σεπτεμβρίου και περιλάμβαναν επισκέψεις σε σπήλαια, συνεδριάσεις, ανακοινώσεις, κινηματογραφικές προβολές και μία μεγάλη εκδρομή στο Διναρικό καρστ. Συμμετείχαν πάνω από 350 μέλη από 29 χώρες και έγιναν 200 ανακοινώσεις. Την Ελληνική συμμετοχή αποτελούσαν οι καθηγητές του πανεπιστημίου Αντ. Κανέλλης και Γ. Μαρίνος εκ μέρους του Ε.Ο.Σ και οι Α. Πετροχείλου και Ανδρ. Πάγκαλος εκ μέρους της Ε.Σ.Ε.

Την τελευταία ημέρα του συνεδρίου (16 Σεπτεμβρίου) είκοσι δύο χώρες ψήφισαν για την ίδρυση της UIS. Το επόμενο Διεθνές σπηλαιολογικό συνέδριο ορίστηκε να γίνει στην Στουτγάρδη της Γερμανίας υπό την αιγίδα πλέον της UIS.

Αυτά, για την ώρα.

Αποστολή στο Κάδι του Αλέξανδρου Λουκίδη

Ήταν βαρύ το χάδι από το Κάδι...!

Δύο αποστολές μέσα στον περασμένο Αύγουστο για τον ίδιο περίπου λόγο. Η πρώτη ήταν με σκοπό να ξαρματώσουμε τα σχοινιά που θα χρησιμοποιούσαμε στην άσκηση σπηλαιοδιάσωσης και επί τη ευκαιρία θα κάναμε και μια χαρτογράφηση. Η δεύτερη αποστολή έγινε με σκοπό να...ε δεν θα τα πω κι όλα, ένα απλό πρόλογο έκανα, διαβάστε παρακάτω.

Λοιπόν, ξεκινάμε για την πρώτη προσπάθεια που έλαβε μέρος από 16/07/2005 έως 17/07/2005 και τα μέλη της ήταν τα απίστευτα Βασίλης Τριζώνης, Λεύτερης Καρτέρης, Διονύσης Παπαδόπουλος και ο γραφών Λουκίδης Αλέξανδρος. Το ραντεβού μας ήταν σε ένα από τα παλαιά στέκια της Εθνικής Οδού,

όπου εγώ κι ο Λεύτερης περιμέναμε τους άλλους δύο για καμιά ώρα κι έτσι είχαμε την ευκαιρία για κατανάλωση γλυκών όπως προφιτερόλ κτλ. Μετά από μια ώρα όπως είπα σκάει μύτη και ο Διονύσης με τον Βασίλη, ε φάγανε κι αυτοί και αμέσως μετά ξεκινήσαμε για το Κάδι. Ήταν πολύ αργά για να εκμεταλλευτούμε την ευκολία του ferry boat κι έτσι πήγαμε από τον κλασικό στροφόδρομο μέσω Χαλκίδας, Ερέτριας, κτλ. Κατά τις 3:00 το πρωί φτάσαμε στο χωριό Κάδι όπου μπερδευτήκαμε λίγο στα στενά του χωριού αλλά τελικά βρήκαμε εύκολα τον σωστό δρόμο προς το Μαυροβούνι και την πηγή και κατασκήνωσε μας, Βρωμονέρα... Α παρέλειψα να σας πω ότι ο κύριος Καρτέρης κοιμόταν του καλού καιρού σχεδόν σε όλο το ταξίδι, ακόμα κι όταν έριχνα καντήλια στον χωματόδρομο για να μην μου σπάσει το αυτοκίνητο.

Με τα πολλά κατά τις 4:00 είχαμε στήσει τις σκηνές μας, φάγαμε κάτι ελαφρύ και κοιμηθήκαμε. Δεν ξυπνήσαμε νωρίς το πρωί κι έτσι κατά τις 12:00 φτάσαμε στο κονάκι του κυρίου Κώστα Τσεκούρα και της κύριας Κατερίνας, που βρίσκεται δίπλα στην ομώνυμη καταβόθρα (καταβόθρα του Τσεκούρα). Καθίσαμε λίγο στην αρχή αλλά περισσότερο μετά γιατί το ζεύγος Τσεκούρα μας φίλεψε κρασί, φρέσκια ντομάτα και πιπεριά και φυσικά το απίστευτο τυρί τους. Φάγαμε, ήπιαμε, φουσκώσαμε και ώρα για σπηλαιολογική δραστηριότητα...

Η ώρα ήταν 13:30 και το πρώτο ζευγάρι (Βασίλης, Διονύσης) μπαίνει στην καταβόθρα, μετά από λίγο μπαίνω κι εγώ κι αφότου κατέβηκα το πρώτο πηγάδι, που ήταν περίπου 18 μέτρα, έκατσα και περίμενα τον Λεύτερη. Από το πρώτο λεπτό που ηρέμησε ο οργανισμός μου άρχισα να κρυώνω, ναι ήταν απίστευτα, που να δείτε και στην συνέχεια, αμέσως όμως σκέφτηκα τον Λεύτερη όπου είχε σκοπό να έμπαινε μόνο με ένα κοντομάνικο. Του φώναξα να πάει στο αυτοκίνητο μου και να πάρει ένα φούτερ μου γιατί έτσι όπως είναι η κατάσταση του σπηλαιίου δεν θα μπορούσε να συνεχίσει για πολύ. Μετά από 15 λεπτά περίπου κατέβηκε κι αυτός κι αρχίσαμε την κατάβαση στην υγρή-κρύα-κόλαση...

Ο κύριος χαρακτήρας της καταβόθρας αυτής είναι τα πολλά μικρά κατεβάσματα που ποικίλουν από 5-25m, αρκετά κομμάτια δύσκολης αντιστήριξης, κρύο, υγρασία και μεγάλη σταγονοροή. Μετά από ένα μισάωρο συναντήσαμε και τα παιδιά και συνεχίσαμε μετά όλοι μαζί μέσα σε ένα τρελό κλίμα χαβαλέ που σιγά σιγά μας κοβότανε λόγω των δυσκολιών που συναντούσαμε συνέχεια μπροστά μας, αλλά εμείς χαλαρά απτόητοι...Το μυστικό είναι να κρατηθείς στεγνός αλλά δυστυχώς έχεις να αντιμετωπίσεις

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

πολλά υγρά σημεία, λιμνούλες, λάσπες, μικρούς καταρράκτες. Όλα αυτά λοιπόν δημιουργούν ένα υπέροχο ειδυλλιακό τοπίο. Όσο πιο βαθιά κατεβαίναμε τόσο περισσότερο κρυώναμε και το καλύτερο σκηνικό έγινε όταν περιμέναμε τον Βασίλη να βαρέσει ένα spit. Είχαμε παγώσει τόσο πολύ που ακουμπούσαμε με τα κράνη μας στα βράχια, παίρνοντας μικρούς βασιανιστικούς ύπνους των 5 λεπτών. Μόλις τελείωσε ο Βασίλης ήρθε έτσι ζεστός που ήταν από την όλη προσπάθεια και μας είπε...:

Βασίλης: «Τι έγινε ρε παιδιά, γιατί είστε έτσι? Μήπως κρυώνετε;» Ε και τότε άρχισε ένας άπιστευτος διάλογος.

Λευτέρης: «Όχι ρε φιλαράκι δεν κρυώνουμε απλά έχουμε γίνει αρχαίοι, πειράζει?»

Αλέξανδρος: «Μια χαρούλα σε βλέπω εσένα πάντως, κάτι ήξερες και έβαλες ολόσωμο ισοθερμικό από μέσα, μήπως μας καψωνάρεις;»

Διονύσης: «Ναι ρε συ Βασίλη γιατί δεν μας είπες τίποτα;»

Λευτέρης: «Αστονα ρε καψώνια μας κάνει, δεν βλέπεις που γελάει;»

Διονύσης: «Ρε τσαρλατάνε...»

Αλέξανδρος: «Γι' αυτό που έκανες, πρέπει να πληρώσεις...Θα φάμε όλο το μέλι με τα καρύδια σου...»

Βασίλης: «Και τι θα μου κάνετε μετά ρε παιδιά; Μη σας φοβάμαι!»

Φάγαμε όλο το μπολάκι με το μέλι κι αλλά δυο από πάνω ενώ με τον Λευτέρη, όπως επίσης και κάτι μπάρες δημητριακών.

Αλέξανδρος: «Τι θα σου κάνουμε; Επειδή το αρμάτωσες πρώτος κατέβα το πρώτος!»

Βασίλης: «Όχι ρε παιδιά, θα γίνω πατέρας σε λίγο...»

Διονύσης-Λευτέρης: «ΚΑΤΕΒΑ ΡΕΕΕΕ...»

Κατέβηκε λοιπόν το παλικάρι μας, κατεβήκαμε κι εμείς, βραχάκαμε ολόκληροι αλλά δεν πειράζει. Κατά τις 18:30 φτάσαμε στο τέρμα των διαθέσιμων υλικών μας, δυστυχώς δεν είχαμε άλλο σχοινί και το σπήλαιο συνέχιζε με ένα 25αρι βράθρο...Δυστυχώς δεν μπορούσαμε να προχωρήσουμε άλλο και μετά από μια έντονη συζήτηση εγώ κι ο Διονύσης αποφασίσαμε να ξαναέρθουμε το συντομότερο δυνατό με σκοπό να συνεχίσουμε το σπήλαιο και να χαρτογραφήσουμε αυτό το υπόλοιπο κομμάτι. Με αυτή μας την απόφαση ακυρώνεται αυτομάτως το ξαρμάτωμα σ'αυτήν την αποστολή και μεταφέρεται για την άλλη...

Χαρτογράφηση όμως έπρεπε να γίνει και αναλαμβάνω εγώ με τον Βασίλη την δουλειά, οι άλλοι δυο τυχεροί την έκαναν προς τα έξω και πρέπει να

βγήκαν κατά τις 21:45. Εγώ κι ο Βασίλης κάναμε την χαρτογράφηση της κυρίας όδευσης του σπηλαίου με κάποιες παραπάνω λεπτομέρειες στον αριθμό και το μέγεθος των βράθρων όπως επίσης και στα υλικά που θα χρειαστούν οι επόμενες αποστολές. Ήταν πολύ κουραστικά αλλά ευτυχώς που είχαμε το μαγικό αποστασιόμετρο μαζί μας που μας βοήθησε πάρα πολύ στην όλη δουλειά...Βγήκαμε κομμάτια κατά τις 23:30 το βράδυ και αμέσως μαζέψαμε τα πράγματα μας και γρήγορα γρήγορα κατευθυνθήκαμε προς την κατασκήνωση μας όπου επακολούθησε ένα αναζωογονητικό φαγοπότι που κατέληξε σε τρία πράγματα ύπνο, ύπνο, ύπνο. Το πρωί ξυπνήσαμε πολύ χαλαρά κατά τις 10:00 όπου είχε ήδη έρθει ο Κώστας ? από τα σεμινάρια του 2005 και μετά από ένα πλούσιο πρωινό μαζέψαμε τα μπογαλάκια μας και πήγαμε να αποχαιρετήσουμε το ζεύγος Τσεκούρα.

Η γιαγιά η Κατερίνα κι ο παππούς ο Κώστας ξέροντας λοιπόν πως εμείς θα πηγαίναμε να τους λέγαμε αντίο, είχαν πετάξει κάνα κιλό κρέας στα κάρβουνα να γινόταν, είχαν φτιάξει ολόκληρο τραπέζι πάλι. Φάγαμε, ήπιαμε το κρασάκι μας, βγάλαμε και κάποιες φωτογραφίες και ξεκινήσαμε για Αθήνα. Στο δρόμο προς το Κάδι, πριν κατεβούμε από το Μαυροβούνι, σταματήσαμε να δούμε τις εισόδους από του «παπα το λάκκο» και από την «παπασπηλιά», δυο πολύ ενδιαφέρουσες σπηλιές που αξίζουν οπωσδήποτε επίσκεψη...

Με στόχο την δεύτερη αποστολή, την Τετάρτη 06/08, εγώ κι ο Διονύσης ανακοινώνουμε στον σύλλογο ότι πρόκειται να γίνει δεύτερη αποστολή στο Κάδι από την επόμενη Τετάρτη 10/08 μέχρι και τις 12/08 με βασικό στόχο μας να ξαρματώσουμε το σπήλαιο και να χαρτογραφήσουμε το υπόλοιπο κομμάτι...Ο Βασίλης και ο Λευτέρης δεν μπορούσαν να έρθουν κι έτσι ψάχναμε καινούργια άτομα...Ξέροντας ότι θα ήταν δύσκολο το όλο εγχείρημα θέλαμε παραπάνω από τέσσερα άτομα, τελικά ο μόνος διαθέσιμος ήταν ο Jan Van Driel που

απέδειξε ξανά ότι είναι πολύ ικανός άνθρωπος. Έφτασε γρήγορα η ημέρα αναχώρησης μας και το ραντεβού μας ήταν στον σύλλογο, αφού ήταν και Τετάρτη, πρώτος εγώ μετά από λιγάκι ήρθε κι ο Jan και κατά τις 23:00 ήρθε κι ο Διονύσης. Χρεωθήκαμε τα παραπάνω υλικά από το εφορείο, τα φορτώσαμε, τους χαιρετήσαμε όλους και την κάναμε με πολύ γοργά βήματα... Πάλι ήταν αργά για το ferry boat και ακολουθήσαμε τον γνωστό μας πλέον στροφόδρομο. Κατά τις 5:00 είχαμε κατασκηνώσει φάγαμε κάτι ελαφρύ πάλι ήπιαμε και λίγο κρασί από την προμήθεια του επίγειου Θεού Jan και κοιμηθήκαμε δυστυχώς πάρα πολύ με αποτέλεσμα να ξυπνήσουμε κατά τις 9:00 ο Jan και κατά τις 13:30 νομίζω εγώ με τον Διονύση, τέλος πάντων, ξαναφάγαμε και φύγαμε για το καλύβι του κυρ Τσεκούρα... Όπου μας υποδέχθηκαν με πολύ χαρά και με...

...Φαγητό, ναι ξανά φαί, ξανά κρασί, πιάσαμε έτσι λίγο και την συζήτηση και καταλήξαμε να μπαίνουμε στην καταβόθρα 15:30... Ήμασταν όλοι ψιλοπροετοιμασμένοι για το κρύο, με ισοθερμικά κτλ, αλλά μια βροχή πριν δυο μέρες είχε κάνει την κατάσταση ακόμα πιο υγρή και κρύα... Όλα καλά, κατεβήκαμε πολύ γρήγορα και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα διορθώσαμε κάτι αρματώματα και φτάσαμε στο σημείο που είχαμε σταματήσει την προηγούμενη φορά. Το αρματώνουμε και κατεβαίνω πρώτος, ήταν ένα σπαστό 25αρι βάραθρο που κατέληγε σε μια αρκετά μεγάλη αίθουσα γεμάτη λάσπη και φερτά υλικά... Κάθεται λίγο έτσι ώστε να έρθουν και τα παιδιά και μόλις ήρθαν συνεχίσαμε... Το σπήλαιο έδειχνε πως έκλεινε με στενά ψιλοπλημμυρισμένα περάσματα από την μια και από την άλλη με στενά γεμάτα λάσπη περάσματα... Περνάω πρώτος το πρώτο στενό και ενημέρωσα τα παιδιά πως θα συνεχίσω λίγο για να δω τι γίνεται, όλοι ξέραμε και πιστεύαμε ότι το σπήλαιο τελειώνει κάπως έτσι, αλλά δυστυχώς βγήκα σε μια τεράστια αίθουσα που μου έλεγε ακριβώς το αντίθετο...

Η καταβόθρα συνέχιζε και δυστυχώς όχι οριζόντια, λέω δυστυχώς γιατί και πάλι είχαμε αναλώσει τα 100m παραπάνω σχοινί που είχαμε μαζί μας κι έτσι δεν είχαμε με τι να συνεχίσουμε... Φωνάζω τα παιδιά να έρθουν και τους λέω επίσης πως τους επιφυλάσσω μια μεγάλη έκπληξη. Μετά από 5 λεπτά ήρθαν και με είδαν ξενερωμένο, με ρώτησαν γιατί και τους έδειξα την έκπληξη... Λοιπόν το σπήλαιο συνέχιζε με ένα αρκετά επικλινές κομμάτι που είχε πολύ δύσκολη αντιστήριξη για να προσεγγίσεις ένα ήδη υπάρχων spit! Κατέβηκε πρώτος ο Διονύσης το εντόπισε και γύρισε πίσω... βγάλαμε όλα μας τα υλικά έξω και είδαμε πως μας είχε ξεμείνει ένα ρετάλι 9 περίπου μέτρων, επίσης μετρήσαμε και το βάθος που

είχαμε φτάσει με ένα βαρομετρικό υπολογιστή του Διονύση και είδαμε -280m. Χωρίς δεύτερη σκέψη το αρπάζω παίρνω και μια πλακέτα με ένα καραμπίνερ και κατεβαίνω προς το spit, το αρματώνω με στόχο να έχω όσο το δυνατόν περισσότερο σχοινί ελεύθερο κι έτσι κατέβηκα με ένα μόνο καρφί κι όχι ασφαλισμένο, έφτασα το σχοινί μέχρι τον κόμπο, τεντώθηκα όσο μπορούσα αλλά τα ποδιά μου δεν πάτησαν κάτω. Είχα ακόμα 5m περίπου κι απ'ότι μπόρεσα να δω από κάτω μου υπήρχε ένα πολύ δυνατό ρυάκι που φώναζε πως το σπήλαιο συνεχίζει... Κρίμα που δεν το τελειώσαμε... Περνάω στα φρένα μου κι αρχίζω να ανεβαίνω σαν γατούλα, σκεπτόμενος το ένα spit, κι εκεί που ήμουν στα μισά ξεκαβαλάει ο κόμπος από εκεί που είχε σκαλώσει και τρώω μια μικρή πτώση της τάξεως των 10 εκατοστών, ήταν ότι ήθελα εκείνη την στιγμή, φοβήθηκα λιγάκι... Ανέβηκα πάνω, λέω τα δυσάρεστα στα παιδιά και αράξαμε για λίγο, σε ένα στεγνό κομμάτι λίγο πιο πάνω, για να ξεκουραστούμε και να τσιμπήσουμε κάτι... Φάγαμε κάτι παστελάκια, πάλι μέλι, ήπιαμε λίγο νεράκι ξεκουραστήκαμε ένα 15λεπτο συνολικά. Μετά αποφασίσαμε την άνοδο μας, καταστρώσαμε σχέδιο για την μεταφορά των υλικών προς τα έξω όπως επίσης αποφασίσαμε να μην χαρτογραφήσουμε το σπήλαιο, από την στιγμή που δεν το τελειώσαμε πάλι.

Αρχίσαμε να ανεβαίνουμε και να ξαρματώνουμε παράλληλα, η κούραση είχε ήδη κάνει την εμφάνισή της κι ακόμα είχαμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Το σχέδιο για την μεταφορά υλικών ήταν το κλασικό, όταν φτάναμε σε κάποιο ανέβασμα, ανέβαινε κάποιος πρώτος και τραβούσε τα υλικά προς τα πάνω. Αυτό το ρόλο τον είχε ο Jan, εγώ με τον Διονύση ξαρματώναμε εναλλάξ. Προς το τέλος είχαμε καταλήξει με 6 γεμάτους σπηλαιολογικούς σάκους που τους μοιραζόμασταν εμείς οι τρεις! Είχαμε όλοι κουραστεί σωματικά και ψυχολογικά και τα πιο δύσκολα σίγουρα τα τράβηξε ο Θεός Jan που ανέβασε για πάνω από 6 φορές και τα 80 περίπου κιλά που ζύγιζαν οι σάκοι...

Και οι τρεις ήμασταν βρεγμένοι παντού, όσο κι αν κουνιόμασταν δεν ζεσταινόμασταν κι αυτό ήταν το χειρότερο... Φτάνουμε στο πατάρι 20 μέτρα από την είσοδο και είδαμε ήλιο! Κάναμε ένα μισάωρο υπομονή μέχρι να ανέβουν όλα τα πράγματα πάνω από τον Jan και μετά ανέβηκε ο Διονύσης, ανέβηκα τελευταίος και ξαρμάτωσα και τα τελευταία μέτρα... Όσο πλησίαζα την είσοδο αισθανόμουν την διαφορά θερμοκρασίας, κι ευχαριστιόμουν από τον ήλιο που χτυπούσε το πρόσωπο μου... Όταν βγήκα αμέσως ρώτησα τι ώρα ήταν, ήταν 8:30 το πρωί, που σήμαινε ότι ήμασταν 17 ώρες μέσα σ' αυτήν την υγρή

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

κρύα κόλαση, μόνο με ένα διάλειμμα 15 λεπτών. Τον υπόλοιπο χρόνο ήμασταν σε μάχιμη κατάσταση συνεχεία, το ευχαριστήθηκε η ψυχή μου όμως...

Φορτώσαμε όλα τα πράγματα και τα υλικά στο αυτοκίνητο μου και σε 15 λεπτά ήμασταν στην κατασκήνωση μας, όπου πλυθήκαμε και κάτσαμε αμέσως να φάμε. Καταναλώσαμε ότι είχαμε μαζί μας, όπως επίσης και το μαγικό τυρί που μας είχε κάνει δώρο ο μπάμπια-Τσεκούρας, ήπιαμε έτσι και μια καλή ποσότητα οίνου και ξεραθήκαμε με φουσκωμένες κοιλιές...Κατά τις 15:00 ξυπνήσαμε και με βαριά καρδιά μαζέψαμε τα πράγματα μας, ξεστήσαμε και τις σκηνές μας και πήγαμε να δώσουμε ένα τελευταίο αντίο στους Τσεκουράδες! Ματς μούτς χαιρετούρες και τα γνωστά και ήρθε η ώρα για την Ερέτρια όπου θα περνάμε το ferry boat για τον Ωρωπό, έτσι κι έγινε λοιπόν και γυρίσαμε πίσω στην Αθήνα με άδεια χέρια και με μια ανοιχτή πρόταση σε όλους...

Το λέω αυτό γιατί σίγουρα θα ξαναοργανωθεί η συγκεκριμένη αποστολή για να έχουμε και την τελική εικόνα του σπηλαίου όπως επίσης και μια καλύτερη χαρτογράφηση εφόλης της ύλης. Αλλά αξίζει και το ίδιο το σπήλαιο γιατί βλέπεις τα όρια σου, είναι εντελώς αθλητικός ο χαρακτήρας του γιατί σε δοκιμάζει στα πάντα, από την ικανότητα σου να αναρριχηθείς μέχρι την αντοχή σου στο κρύο...

Αξίζει κι αξίζει πολλά....

**Εορτασμός των 60 ετών
του Ιταλικού Ομίλου
«Club Alpinistico
Triestino» στην Ελλάδα
του Γιάννη Κοφινά**

Τον Αύγουστο από 21-28 έγινε στην Ελλάδα το 14^ο Παγκόσμιο Συμπόσιο Σπηλαιολογίας όπου συμμετείχαν σπηλαιολόγοι από πολλές χώρες του πλανήτη μας. Είναι μία παγκόσμια γιορτή των σπηλαιολόγων, οι οποίοι προσήλθαν στη χώρα μας ή έστρεψαν την προσοχή τους σε αυτή, αλλά και Ολυμπιάδα Σπηλαιολογίας για τους Έλληνες.

Το ενδιαφέρον για τα ελληνικά σπήλαια και ιδιαίτερα της Μάνης εκδήλωσε ο Σπηλαιολογικός Όμιλος (Club Alpinistico Triestino) με έδρα την Τερνέστη της Ιταλίας, στέλνοντας ηλεκτρονικό μήνυμα στην Σ.Ο.Ε. (Σπηλαιολογική Ομοσπονδία Ελλάδος). Σημαντικός ο

σκοπός των Ιταλών σπηλαιολόγων να γιορτάσουν στη Μάνη τα 60 χρόνια της ίδρυσης του Ομίλου τους. Ευγενής επίσης και αρκετά αξιόλογη η πρότασή τους να διοργανώσουν σεμινάριο σπηλαιοκατάδυσης για Έλληνες σπηλαιοδύτες. Ο τοπικός Όμιλός μας απάντησε Λακωνικά ότι «η γιορτή σας φίλοι μας είναι και δική μας γιορτή, αφού θα γίνει στον τόπο μας και μάλιστα με την φιλοξενία-ξενάγηση και κρασί από τα δικά μας αμπέλια».

Προσήλθαν 21 Ιταλοί σπηλαιολόγοι μαζί με μέλη των οικογενειών τους και κατασκήνωσαν στο κάμπινγκ της Στούπας. Παρών ο πρόεδρος Duilio Cobol και ο εκπαιδευτής στη σπηλαιοκατάδυση Lorenzo Lucia. Οι αρμόδιες Εφορείες Σπηλαιολογίας-Παλαιoανθρωπολογίας και Ενάλιων Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού εξέδωσαν άδεια για αυτή την αποστολή συνεργασίας. Αρχηγός της αποστολής ο ακούρατος πάντοτε Ειδικός Γραμματέας Κώστας Ξυδέας. Στο πλευρό του πολλά μέλη μας καθώς και ο Πρόεδρος Γιάννης Κοφινάς με τον Γενικό Γραμματέα Δαμιανό Βερόπουλο. Συμμετείχαν επίσης το ιδρυτικό στέλεχος του Σ.Ε.Λ.Α.Σ Νίκος Μητσάκης και μέλη από τον ΣΤ.Ε.Λ.Ε.Ο και τον ΣΤ.Ο.Κρήτης.

Το σεμινάριο σπηλαιοκατάδυσης πραγματοποιήθηκε στο υπόγειο ποτάμι Δράκο του Αγίου Δημητρίου (Σελίνιτσας), στην Αγριοκατσούλα και στο Σπηλαιοκαταφύγι Καρδαμύλης (σλαβικά Βασινίδι) πλησίον της παραλίας Φονέα.

Πλούσιες εντυπώσεις αποκομίσαμε από τις τεχνικές σπηλαιοκατάδυσης των φιλοξενουμένων. Εκδήλωσαν επίσης την μεγάλη τους χαρά για το ταξίδι αυτό στη Μάνη που τους ενθουσίασε καθώς και η γνωριμία μαζί μας, αλλά και η θερμή ανταπόκριση των ελλήνων σπηλαιολόγων, που συμμετείχαν.

Τέλος όλοι οι σπηλαιολόγοι εκδηλώνουν τις ευχαριστίες τους προς τις Κρατικές Υπηρεσίες, δηλαδή Εφορείες και Λιμενικό Σώμα Καλαμάτας.

Σεπτέμβριος 2005

Τεύχος 8

Σελίδα 12

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

Ο Όμιλός μας ευχαριστεί ιδιαίτερα το Νίκο Μητσάκη για την πολύτιμη βοήθειά του, τους Κωνσταντίνο Κορύλλο και Γιώργο Τζαβέλα για την παραχώρηση αεροσυμπιεστή ρεύματος (που με βενζίνη των ιταλών στο κάμπινγκ και του Παναγιώτη στην Καλαμάτα γέμιζαν οι φιάλες). Επίσης τους βαρκάρηδες για την υποστήριξη θαλάσσιας μεταφοράς.

Ιταλοί και Έλληνες σπηλαιοδύτες.

- 1 ΒΕΡΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ
- 2 ΜΥΛΩΝΑΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
- 3 ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- 4 ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
- 5 ΜΗΤΣΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
- 6 ΒΑΒΙΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- 7 ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
- 8 LUCIA LORENZO
- 9 ZANETTE DENIS
- 10 GIURGEVICH ERNESTO
- 11 MAVIA GIANFRANKO
- 12 DUILIO COBOL
- 13 DARIO RITOSSA
- 14 FEDERICA COTECHINI
- 15 GIULIO-FRANCO COTECHINI
- 16 SARA KALEB
- 17 ALBERTO SISTO
- 18 SALTZ LORENZO

Φαράγγι Καλλιθέας
του Δημήτρη Καραγιάννη

Έχει περάσει ένας και πλέον χρόνος από τότε που ο Σπύρος Κούλης μας μίλησε για ένα πολύ ωραίο φαράγγι που είχε κατέβει στην περιοχή του Ξυλόκαστρου. Δεν θέλαμε πολύ, αποφασίσαμε να το κατέβουμε και να το αρματώσουμε. Αυτά πέρυσι.

Λίγες μέρες πριν από την υλοποίηση του σχεδίου μας αυτού, εις εκ των υπογραφόντων (ο Δημήτρης Καραγιάννης) τραυματίστηκε σε ένα άλλο φαράγγι. Ένα σχεδόν χρόνο μετά υλοποιήσαμε το παλιό αυτό σχέδιο. Η παρέα αποτελείτο τελικά από τους Σπύρο Κούλη, Δημήτρη Καραγιάννη και Νίκο Πασπαλιάρη.

Το φαράγγι μπορεί να χωριστεί σε δυο μέρη. Η αρχή του είναι κοντά στο χωριό Καλλιθέα (εξού και το όνομα) στο νομό Κορινθίας. Πολύ κοντά στο βάραθρο της Χελιδοναίας δηλαδή. Ο Σπύρος μας συμβούλεψε να κατέβουμε το δεύτερο μισό, μιας και αυτό ήταν πιο τεχνικό ενώ έπρεπε να ήμασταν στην Αθήνα μια λογική ώρα.

Για την είσοδο στο δεύτερο κομμάτι, ακολουθούμε τον χωματόδρομο από το χωριό Σκουπαίικα προς το χωριό Καλλιθέα και αφήνουμε το αυτοκίνητο στο ξωκλήσι του Αγίου Λουκά. Αρχίζουμε να κατεβαίνουμε μια γιγδοστράτα προς τα δυτικά που μας οδηγεί τραβερσαριστά σε χαρακτηριστικά βράχια, απ' όπου μπορούμε να δούμε την κοίτη του φαραγγιού και κατεβαίνουμε την πλαγιά. Από το ξωκλήσι μέχρι την κοίτη χρειαζόμαστε 15 λεπτά περπάτημα.

Δυσκολία	ΔΔΔ
Immersion	ΔΔΔ
Καθετότητα	ΔΔΔ
Διαφυγή	ΔΔΔΔ
D =	505m
A =	305m
d =	200m
L =	850m
Cmax =	25m
G =	Μαλακός ασβεστόλιθος
Προσβάσιμη περίοδος	Όλο το χρόνο
Ropes	1x60, 1x60 ασφαλείας
Εξοπλισμός	XXX
---	15min
Χρόνος κατάβασης	5 h
k---	10 min

Η είσοδος βρίσκεται στα 505μ. υψόμετρο και η έξοδος του στα 305μ. με οριζόντια απόσταση 850μ. (μέσω χάρτη). Το φαράγγι είναι πολύ ενδιαφέρον και δεν σε αφήνει να βαριέσαι! Με απανωτές καταβάσεις, όπου αρκετές από αυτές γίνονται jump και τσουλήθρες αλλά χρειάζεται προσοχή γιατί μερικά είναι πολύ επικίνδυνα!!! Συνολικά αρματώθηκαν 24 κατεβάσματα. Στην αρχή τα περισσότερα είναι περίπου 7-8 μέτρα, μετά ακολουθούν μεγαλύτερα, με το μέγιστο κατέβασμα να είναι περίπου 25 μέτρα.

Το νερό στο φαράγγι ήταν αρκετό, αν αναλογιστεί κανείς ότι η κατάβαση έγινε στις 26 Ιουλίου. Ο Σπύρος μας είπε ότι έχει τύχει η στάθμη του νερού να είναι και ένα μέτρο παραπάνω. Το αρμάτωμα χρειάζεται μερικές μικρές βελτιώσεις για περισσότερη ασφάλεια στις προσβάσεις και λίγα jump που δεν έχουν αρματωθεί.

Η διαφυγή κατά το μήκος του φαραγγιού είναι πολύ δύσκολη ως αδύνατη. Το τέλος του φαραγγιού είναι

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

όταν συναντάμε ένα μικρό τοιχάκι από τούβλα, που χρησιμοποιείται ως φράγμα για άρδευση σε διπλανά χωράφια. Ακολουθούμε το αρδευτικό κανάλι και σύντομα συναντάμε ένα χωματόδρομο, όπου μπορεί να μας περιμένει το αυτοκίνητο. Αλλιώς 1 ώρα περπάτημα σε χωματόδρομο για να και φτάσουμε στο χωριό.

Χρειαστήκαμε 7 ώρες να περάσουμε το φαράγγι, τρία άτομα μαζί με το αρμάτωμα. Μια έμπειρη και γρήγορη ομάδα θα χρειαστεί περίπου 5 ώρες. Η γνώμη μας είναι ότι το ένα αυτοκίνητο θα πρέπει να μείνει ψηλά στον χωματόδρομο και το άλλο στον Άγιο Λουκά. Φυσικά υπάρχει και η εναλλακτική λύση του ντόπιου αγροτικού αυτοκινήτου. Με ένα μικρό αντίτιμο, όλο και κάποιος θα προθυμοποιηθεί να σας μεταφέρει στην είσοδο του φαραγγιού. Πού θα τον βρείτε; Μα στο καφενείο του χωριού.

Το φαράγγι γενικά δεν είναι και τόσο εύκολο αφού χρειάζεται αρκετές τεχνικές γνώσεις για την ασφαλή κατάβασή του. Το κυριότερο σημείο που χρειάζεται προσοχή

είναι αυτό που το νερό πέφτει κάτω από ένα μεγάλο βράχο. Στο σημείο αυτό έχουμε σιφόνι και ενώ με λίγο νερό αυτό δεν αποτελεί πρόβλημα, με πολύ... Δυστυχώς αυτό είναι ένα σημείο στο οποίο οπωσδήποτε το αρμάτωμα πρέπει να αλλάξει με εναλλακτική διαδρομή έξω από το νερό.

Το φυσικό περιβάλλον είναι κυριολεκτικά παρθένο και δεν εντοπίσαμε καθόλου σκουπίδια ενώ διατηρεί ένα σημαντικό πληθυσμό από αγριοπερίστερα και άλλα πτηνά, τα οποία φυσικά δεν ενοχλούμε.

Αυτό που κάνει το συγκεκριμένο φαράγγι «πρέπει» για τους «φαραγγάδες» της νοτίου Ελλάδας είναι ότι προσφέρει: νερό όλο το χρόνο, ποικιλία τεχνικών, γρήγορη κατάβαση και σύντομη πρόσβαση. Άνετα δηλαδή ξεκινάμε το πρωί από την Αθήνα και το βράδυ είμαστε στα κρεβάτιά μας.

Αποστολή στα Μανίκια Ευβοίας

του Γιάννη Κορινιά

Θέση-σημασία-ιστορικό αποστολών. Τα νερά των απορροών του σκεπασμένου με έλατα Ολύμπου συναντούν πλαγιά και διαπερνούν το έδαφος δημιουργώντας καταβόθρα σε μία πανέμορφη λεκάνη της περιοχής αυτής πάνω από το χωριό Μανίκια. Η υπόγεια πορεία των υδάτων συνεχίζεται αρκετά μέχρι που αυτά εμφανίζονται πάνω από την Κύμη. Στη γειτονική επίσης περιοχή της Σέττας υπάρχει μεγάλο σύστημα σπηλαιολογικών μορφών, που απέδωσε σημαντικά αποτελέσματα με την εξερεύνησή του μέχρι σήμερα.

Τα έτος 1986 στην καταβόθρα αυτή έγιναν οι πρώτες αποστολές από σπηλαιολόγους της ΕΣΕ και του ΣΠΕΛΕΟ.

Είχε γίνει τότε η χαρτογράφηση 750 μέτρων και μέτρηση μέχρι το τέλος των 1700 μέτρων συνολικής διαδρομής. Πριν από 8 χρόνια περίπου η εταιρία ΑΚΤΩΡ ξεκίνησε έργα κατασκευής φράγματος, το οποίο ακόμη δεν έχει ολοκληρωθεί. Η αγωνία των σπηλαιολόγων για την τύχη του σημαντικού αυτού μνημείου της Ελληνικής φύσης, για τα δεδομένα της χώρας μας, με μεγάλο μήκος διαδρομής, καταρράκτες, τεράστια αίθουσα 200 μέτρων περίπου και πλούσια σπηλαιοπανίδα με ύπαρξη σε αυτήν ακόμη και ποταμίσια ψαριών έγινε αφορμή για τη διενέργεια μίας ακόμη αποστολής. Η γεωμορφολογία του σπηλαίου Μανίκια παρουσιάζει πράγματι ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς η διαβρωτική δύναμη του νερού μεταφέρει λάσπη, πετρώματα, θάμνους και δένδρα, οπότε μπορεί να αλλάζει κατά διαστήματα τη μορφολογία του σπηλαίου. Η παρουσία καταρράκτων στην κλιμακωτή αυτή πορεία μέσα στο σπήλαιο επιδεινώνει ακόμα περισσότερο το φαινόμενο αυτό.

Αποστολή 2005. Διοργανώθηκε στις 17/07/05 με κάλεσμα από τον Όμιλο Φ.Ο.Σ. (Φυσιολάτρες Ορειβάτες Σπηλαιολόγοι), σπηλαιολογική αποστολή με σκοπό την επίσκεψη στην καταβόθρα Μανικιών Ευβοίας, την οποία στήριξαν με την συμμετοχή τους ο ΣΠΕΛΕΟ και ο Σπηλαιολογικός Όμιλος Ταυγέτου-Πάρνωννα «Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ».

Μέλη των Ομίλων.

Φ.Ο.Σ.: Δημήτρης Καραγιάννης, Βαλάντης Σταυρουλάκης, Εύη Δημητριάδου, Νίκος Πασπαλιάρης, Χαράλαμπος Λάμπρου, Πέτρος Βαλάνος

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

ΣΠΕΛΕΟ: Ιωάννα Χατζή

«ΠΟΣΕΙΔΩΝ»: Γιάννης Κοφινάς, Δαμιανός Βερόπουλος, Βασίλης Μαύρος

Περιγραφή αποστολής. Μετά από μία μικρή πεζοπορία κατά μήκος της κοίτης του ποταμού, ξεκινώντας από το κατασκευασμένο φράγμα, φτάνει κανείς στην πρώτη και υδάτινη είσοδο του σπηλαίου, η οποία έχει Νότιο-Ανατολικό προσανατολισμό με κατεύθυνση 120 μοίρες.

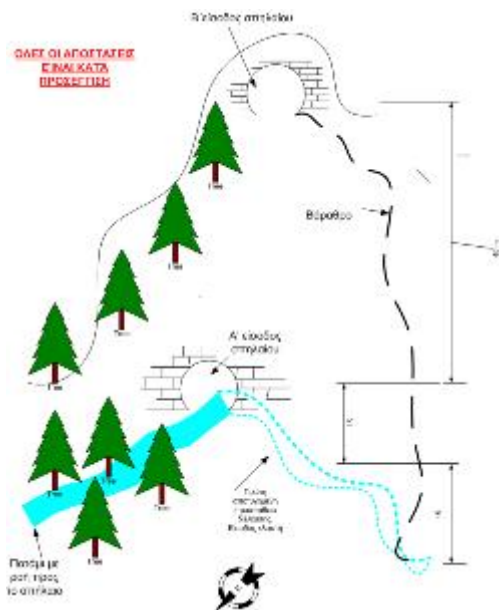
Το Σάββατο το πρωί ομάδα με αρχηγό της αποστολής τον Δημήτρη Καραγιάννη, και τους Νίκο Πασπαλιάρη και Ιωάννα Χατζή, ξεκίνησαν να αρματώσουν τον αμέσως λίγα μέτρα από την είσοδο του σπηλαίου καταρράκτη. Ύστερα από αρκετή ώρα εντατικών προσπαθειών, η προπορευόμενη αυτή ομάδα αποφάσισε να εγκαταλείψει την περαιτέρω διείσδυση του σπηλαίου διότι η μεταφορά λάσπης είχε αποκλείσει την πρόσβαση προς το εσωτερικό του σπηλαίου καθιστώντας αδύνατη τη συνέχιση της αποστολής. Αμέσως επισκέφτηκαν το τμήμα αυτό και

Το σπήλαιο μετά τα πρώτα 20 μέτρα άρχισε να γίνεται πολύ υγρό, με βράχους επικαλυμμένους με στρώμα λάσπης και δεν είχε την αναμενόμενη συνέχεια καθώς τα φερτά υλικά το έφραζαν και εδώ, απογοητεύοντας τους επίδοξους σπηλαιολόγους.

Σχόλιο. Επισκεπτόμενοι την περιοχή των κατασκευών παρατηρήθηκαν πολλές επικίνδυνες και κυρίως ατελείς ενέργειες. Τα έργα στη τσιμεντένια γαλαρία που διοχετεύει τα νερά του ποταμού δεν έχουν αποπερατωθεί ακόμη οπότε υπάρχει κίνδυνος από υπερχειλίση μεγάλης απορροής. Μέτρα για να μη φράξει η είσοδος δεν έχουν ληφθεί, με κίνδυνο τα ανερχόμενα νερά να παρασύρουν τα μπαζώματα. Στη μικρή παραποτάμια ρεματιά μικρότερης απορροής τα μάζα έχουν ήδη επικαλύψει την είσοδο της τεχνητής γαλαρίας εκεί και έχουν συσσωρευτεί κλαδιά, οπότε δύσκολα περνούν τα νερά από τυχόν επερχόμενες καταιγίδες. Ένα μειονέκτημα στη κατασκευή είναι ότι χρησιμοποιούνται χώματα αντί των σταθερότερων πετρωμάτων.

Παρατηρήσαμε ότι είχαν κοπεί μεγάλα πλατάνια χαμηλά στον κορμό, μετά το φράγμα προς τη καταβόθρα. Μας ανέφεραν, ότι πριν το φθινόπωρο κάποιος κάτοικος της περιοχής έκοψε αυτά για εκμετάλλευση και δεν πρόλαβε να συγκεντρώσει όλη την ξυλεία με τον ερχομό των βροχών. Έτσι έφραξε η είσοδος κατά τη διάρκεια του χειμώνα και γέμισε η ρεματιά με νερά μέχρι το φράγμα. Την άνοιξη ευτυχώς σε μία νύκτα η πίεση του νερού εκκένωσε την απόφραξη και τα νερά χάθηκαν στα βάθη της καταβόθρας. Διαπιστώθηκε όμως από την πρόσφατη ερευνητική αποστολή ότι πολλά υλικά έχουν φράξει το σπήλαιο και μάλιστα στην αρχή του, όπου με δυσκολία περνούν τα νερά ανάμεσα σε πέτρες, ξύλα και λάσπες με τον κίνδυνο επόμενης απόφραξης.

Προβληματιστήκαμε αν έκαναν καλά-καλά χαρτογράφηση του καρστικού αυτού φαινομένου ή αν γνώριζαν τη γεωμορφολογία του. Από αρχεία δημοσιευμένα είναι γνωστό ότι δεν έχει χαρτογραφηθεί όλο το εξερευνημένο σπήλαιο και οι περιγραφές των σπηλαιολόγων αναφέρουν από τεράστια αίθουσα μέχρι και στενές διαδρομές που εύκολα μπορούν να φράξουν. Ήδη την τελευταία εικοσαετία γνωρίσαμε ένα μικρό μήκος διαδρομής σε σχέση με το συνολικό μήκος των υπόγειων απορροών μας είναι άγνωστο ωστόσο ποιες δυσκολίες παρουσιάζει η καταβόθρα στα σημεία που δεν έχει περάσει άνθρωπος. Φαίνεται σίγουρο ότι υπάρχουν μαλακά στρώματα τα οποία στις χιλιετίες που πέρασαν διαβρώθηκαν και μετά κατέπεσαν οροφές σχηματίζοντας έτσι τις μεγάλες αίθουσες. Επίσης υπάρχουν σκληρά στρώματα που αντιστέκονται στη

άλλα μέλη της αποστολής.

Ως εκ τούτου αποφασίστηκε η πρόσβαση στο υπόλοιπο σπήλαιο από μία δεύτερη είσοδο που ξεκινούσε λίγο υψηλότερα στο λόφο επάνω από την πρώτη. Η διείσδυση στη καταβόθρα από αυτή την είσοδο θα απαιτούσε την κατάρβαση βαράθρου 70 μέτρων για την συνέχεια της διαδρομής. Την ομάδα αυτή αποτέλεσαν οι Ιωάννα Χατζή, Δαμιανός Βερόπουλος και Βασίλης Μαύρος.

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

διάβρωση δηλαδή τη μηχανική και χημική ιδιότητα του νερού. Τέτοια έργα χρήζουν επίπονων και υπεύθυνων μελετών με κάλυψη χρηματοδότησης και σύντομης αλλά ασφαλούς κατασκευής. Πράγμα που δεν αποδεικνύεται με τη διέλευση τόσων ετών.

Άγια Τριάδα Καρύστου. Πικραμένοι από τη διαχείριση αυτή σε άλλο ένα τέτοιο μνημείο της φύσης οι συμμετέχοντες στην αποστολή αποχώρησαν με προορισμό την πηγή-σπήλαιο Άγιας Τριάδας, όπου έγινε επίσκεψη μέχρι τον καταρράκτη. Εκεί έλειπε το πρώτο και μόνιμο τοποθετημένο σχοινί ανόδου από τη δυναμική ενέργεια του νερού. Αφορμή για μία νέα αποστολή αρματώματος με αναρρίχηση στο πανέμορφο αυτό σπήλαιο που πλήγεται συνεχώς από τις εκρήξεις στα υπερκείμενα νταμάρια πλάκας Καρύστου.

Μια βραδιά στον Ανεμόλυλο

του Στέφανου Νικολαΐδη

Συνέχεια από το προηγούμενο
τεύχος.....

Στο σύλλογο μαζεύτηκαν οι τέσσερις Ισίδωρος, Γιώργος, Αναστάσης, Πέτρος και θα περνάγανε να πάρουνε τον πάντα καθυστερημένο Παναγιώτη. Φορτώσανε τα υλικά διάσωσης και το φορείο στην σχάρα. Ξεκίνησαν με 2 αυτοκίνητα στις 1.30 η ώρα ακριβώς, χρόνος ρεκόρ για τα δεδομένα της ανοργανωσιάς που επικρατεί στο χώρο.

Χρειάζεται μέχρι την σπηλιά περίπου τέσσερις ώρες.

Ποτέ μου δεν ένοιωθα άνετα με ανθρώπινες επαφές. Μου φαίνονται ψυχρές και ψεύτικες.

Αγγίζοντας το μέτωπο του ένοιωθα να του μεταγγίζω ενέργεια για ζωή, ένοιωσα τον εαυτό μου στη θέση του Θανάση ανήμπορο και αυτόν να προσπαθεί να μου δίνει κουράγιο.

Πάντα τον θαύμαζα για τον απλό τρόπο που βλέπει την ζωή, για το αγνό και αυθόρμητο των επιλογών του.

Δεν ξέρω αν θα είχαν πολλοί άνθρωποι το κουράγιο η το θάρρος να το ζητήσουν

Δεν ζητάμε, για να μην πληγωνόμαστε γι' αυτό που δεν θα μας δοθεί, και ούτως η άλλως δεν το έχουμε. Ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Έτσι μαθαίνουμε και τα παιδιά μας να μην ζητάνε, όπως μας έμαθαν οι γονείς μας και πάει λέγοντας. Μεγάλο λάθος.

Ίσως ένας από τους λόγους που κάνουμε σπηλαιολογία να είναι το γεγονός πως δεν μπορούμε να κρατήσουμε πολλά στεγανά του χαρακτήρα από τον σύντροφο που μας βλέπει σε όλο μας το χάλι, κουρασμένο, βρώμικο, γρινιάρη. Με τον καιρό πέφτουν όλα τα σόφλια του δήθεν καθωσπρεπισμού και μένει μόνο η ουσία της σχέσης.

Μήπως θα έπρεπε να ενταχθεί η σπηλαιολογία στα ψυχοθεραπευτικά προγράμματα?

Είμαι σίγουρος πως έχει κάνει καλό σε πολλούς από εμάς που ούτως η άλλως μας βγαίνουν τόσα.....

- Δεν θέλω να φύγεις, φοβάμαι κράτα με. Θέλω να νιώθω κάποιον πλάι μου και δεν αντέχω να μείνω μόνος εδώ.

- Έλα μην ανησυχείς, κάνε μόνο υπομονή καμιά ώρα ακόμα και μετά θα είσαι στο νοσοκομείο. Το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι θα βγεις από εδώ μέσα.

Έτσι είναι αλλά άντε να με πιστέψει στην κατάσταση του.

Περνάει ο χρόνος πολύ γρήγορα εδώ κάτω. Πρέπει να είμαστε ίσα με δυο ώρες και μου φαίνεται σαν να έγινε πριν ένα τέταρτο η όλη φάση η ακόμα καλύτερα σαν να μην έγινε καν και ζω την φαντασία μου.

- Τώρα νιώθω λίγο πιο καλά. Αν πρέπει να ανέβεις πήγαινε αλλά μην αρνηθείς.

Η ομιλία του με ξύπνησε από το ταξίδι της φαντασίας μου. Πάλι σκεφτόμουν πόσο περίεργο είναι που ο εγκέφαλος σε τραγικές περιπτώσεις, ναρκώνεται από το συναίσθημα και σε μεταμορφώνει σε παρατηρητή. Ποιος ξέρει πόση ντόπα να εκκρίνει ο οργανισμός μας τέτοιες στιγμές...Μήπως να είναι εθιστική;

- Θα κάνω όσο πιο γρήγορα μπορώ. Σου αφήνω και την ασετιλίνη μου για ζέστη και έρχομαι, νομίζω ότι άκουσα φωνή πως ήρθαν κάποιοι, πρέπει να ανέβω για λίγο.

Φοβόμουν ότι μπορεί κάποιος να πεθάνει μόνο και μόνο επειδή έμεινε μόνος, έτσι από την κακή του ψυχολογία και μόνο. Χωρίς παθολογικά αίτια.

Συνεχίζεται...

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

ΔΗΜΟΣ ΜΕΝΕΛΑΪΔΑΣ
28-30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Πανελλήνια
Σπηλαιολογική

Συνάντηση

ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΕΣ
ΟΡΕΙΒΑΤΕΣ
ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΟΙ

Συνδιοργάνωση

Υπό την αιγίδα της
ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

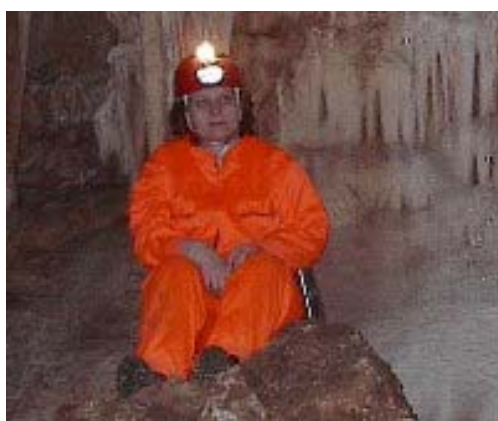
**Τα μέλη μας
θυμούνται...**
της Έλενας Λάλου

Κόνιαρη Ελένη

Σε αυτό το τεύχος όρεξη να έχετε να διαβάσετε. Η γλυκομίλητη κυρία που γνωρίσαμε στα σεμινάρια στο μάθημα των Πρώτων Βοηθειών και που μας κυνηγάει κάθε τρεις και λίγο με μια σύριγγα για να μας κάνει εμβόλια, δεν είναι άλλη από την Ελένη Κόνιαρη ή σε όλους γνωστή και ως «Ζούπαινα».

Σύζυγος και μόνιμο στήριγμα σε όλη την πορεία του Κώστα Ζούπη, μητέρα δύο νέων (σε ηλικία) αλλά δυνατών σπηλαιολόγων (το μήλο κάτω από τη μηλιά θα πέσει), ιδρυτικό μέλος του ΣΠΕΛΕΟ, Καθηγήτρια στο ΤΕΙ Αθήνας, Επισκέπτρια Υγείας, ορειβάτης, μέλος του Δ.Σ. του ΣΠΕΛΕΟ, σε ηλικία 46 ετών, η Ελένη βρίσκει πάντα χρόνο για να ασχοληθεί με την σπηλαιολογία...σε όλα της τα επίπεδα.

Σε αυτή τη συνέντευξη θα μας μιλήσει για την ενασχόλησή της με τη σπηλαιολογία και την ορειβασία, για τα πρώτα βήματα του ΣΠΕΛΕΟ, για τις σημερινές της σπηλαιολογικές δραστηριότητες, αλλά και για αρκετά σπηλαιολογικά δρώμενα των τελευταίων 28 ετών που ασχολείται ενεργά με την σπηλαιολογία.

-Ελένη να αρχίσουμε από την ηλικία σου

-Γεννήθηκα το 1959 στην Κρανιά Ελασσόνας του Νομού Λάρισας, όπου και τελείωσα τη βασική μου εκπαίδευση. Ήρθα στην Αθήνα το καλοκαίρι του 1977.

-Επαγγελματικά, με τι σσχολείσαι;

-Είμαι πτυχιούχος της Σχολής Επισκεπτών Υγείας. Από το 1985 εργάζομαι μόνιμα στο Κέντρο Ιατρικής Εργασίας του ΙΚΑ και ωρομίσθια Καθηγήτρια Εφαρμογών στο ΤΕΙ Αθήνας, στη σχολή Επισκεπτών Υγείας, από το 1988 μέχρι σήμερα.

-Άλλα ενδιαφέροντα, εκτός από τη σπηλαιολογία;

-Από τα μαθητικά χρόνια ενδιαφερόμουν για τα πολιτιστικά, τα πολιτικά και τα αθλητικά. Αυτό το ενδιαφέρον έγινε έντονη ενασχόληση με τα κοινά όσο αφορά τον Πολιτισμό και τον Αθλητισμό. Μέλος του ΔΣ του πολιτιστικού συλλόγου των απανταχού Κρανιωτών Αθήνας, για αρκετά χρόνια.

- Πότε ασχολήθηκες με την σπηλαιολογία;

-Ασχολήθηκα με την σπηλαιολογία από το 1977-1978. Μαζί με τον Κώστα Ζούπη που είμαστε σύντροφοι στη ζωή από το 1977.

-Πότε παρακολούθησες σεμινάριο σπηλαιολογίας;

-Σπηλαιολογικά θέματα, θεωρητικά και πρακτικά παρακολούθησα στην ΕΣΕ το 1978-1979.

-Σε ποιες μεγάλες αποστολές έχεις λάβει μέρος ως μέλος της ΕΣΕ;

-Οι αποστολές στην ΕΣΕ είχαν διπλό χαρακτήρα. Ήταν επιχορηγούμενες από τον ΕΟΤ, κάθε χρόνο, στις οποίες λίγοι συμμετείχαν. Σε τέτοιες αποστολές έλαβα μέρος στις σπηλαιολογικές έρευνες στη Σκόπελο με την Άννα Πετροχείλου. Οι άλλες ήταν οι απλές επισκέψεις-εξερευνήσεις άνευ επιχορήγησης. Σαν μέλος της ΕΣΕ συμμετείχα σε αποστολές στη Σελινίτσα, στη Μάνη, στο Βασινίδη, στο σπήλαιο Ερμή στα Τρίκαλα Κορινθίας, στον Παρνασσό στο Εφτάστομο, στην Ιθάκη, στην Κεφαλονιά, στο σπήλαιο Δολών Μεσσηνίας, στην Αλιστράτη Σερρών κ.α.

-Ποιοι λόγοι σας οδήγησαν να αποσπαστείτε από την ΕΣΕ και να δημιουργήσετε τον ΣΠΕΛΕΟ;

-Πολλά προβλήματα μέσα στην ΕΣΕ, 1) επιλογές ατόμων για τις αποστολές, 2) μη αναγνώριση της δουλειάς μας, 3) δικές μας έρευνες και μελέτες τη μια βδομάδα τις προσκομίζαμε στην ΕΣΕ και την άλλη τις βλέπαμε με λίγες τροποποιήσεις να έχουν την ευθύνη της Άννας, όπως παράδειγμα, στο σπήλαιο των Δολών Μεσσηνίας). Αυτά οδήγησαν εμένα και άλλους σπηλαιολόγους να κάνουμε αίτηση παραίτησης, (ΑΠ.ΕΣΕ - 4461/11/3/82) από την ΕΣΕ και με σκοπό τη δημιουργία ενός άλλου συλλόγου.

Στην ΕΣΕ, υπήρχε και ένα άλλο σύστημα. Από τα παλιά μέλη αν είχαν κάνει κάποιες έρευνες σε μια περιοχή δεν έπρεπε να πάνε καινούργια μέλη για έρευνες. Ήταν άγραφος νόμος.

Ένα παράδειγμα ο γιατρός ο Σκούρας που κατάγεται

από την Εύβοια την είχε «καπαρώσει». Δεν έπρεπε να πάμε εμείς.

Υλικά για μη επίσημες αποστολές δε μας δίνουν από την ΕΣΕ. Τότε σκοινιά, ζώνες και υλικά είχε μόνο η ΕΣΕ.

Όμως το ποτήρι ξεχείλισε. Αρχίσαμε να εξοπλιζόμαστε με υλικά ατομικά σπηλαιολογικά και εμείς.

Μια ομάδα νέων Ζούπης, Ρωμανός, Κόνιαρη, Δαλαμάγκας, Αβαγιανός, Πατηράκη, Παυλίδης και άλλοι που δεν είχαν γίνει ακόμα μέλη της ΕΣΕ, αρχίσαμε να συζητάμε την ίδρυση άλλου συλλόγου. Στις συζητήσεις ήμασταν όλοι οι νέοι σχεδόν. Ετοιμάζαμε το καταστατικό και πριν κατατεθεί στο πρωτοδικείο ο Αβαγιανός υπαναχώρησε και έμεινε στην ΕΣΕ.

-Τι εμπόδια συναντήσατε στην προσπάθεια να φτιάξετε τον ΣΠΕΛΕΟ;

-Προβλήματα υπήρξαν πολλά. Με τη δημιουργία του ΣΠΕΛΕΟ, αγοράσαμε σκοινιά και υλικά για χρήση όλων των μελών του ΣΠΕΛΕΟ.

Σε όλες σχεδόν τις κινήσεις μας που αφορούσαν επαφές με τον δημόσιο τομέα (Υπουργείο Πολιτισμού, ΕΟΤ κ.λ.π) πάντα βρίσκαμε εμπόδια, που σήμαινε ότι κάποιος ενημερώνει τους αρμόδιους και η κωλυσιεργία και τα εμπόδια δεν περιγράφονται.

Να αναφέρω μόνο την ταλαιπωρία που είχαμε για την εξερεύνηση και χαρτογράφηση του Δυρού το 1983 είναι κωμικοτραγικά τα γεγονότα και αξίζουν αναφοράς.

-Μίλησε μας για τις πρώτες μέρες του ΣΠΕΛΕΟ.

-Ο ΣΠΕΛΕΟ από την ίδρυση του το 1982 έκανε πάρα πολλές εξερευνήσεις, χαρτογραφήσεις και μελέτες σπηλαίων.

Η δράση μας ήταν μεγάλη. Επαφές με Δήμους και κοινότητες, έρευνα στα σπήλαια και βράθρα των περιοχών τους, εργασίες για υδροδότηση καθώς και προτάσεις για αξιοποίηση των καρστικών μορφών τους.

Οι αποστολές του ΣΠΕΛΕΟ συζητούνταν κάθε Τετάρτη και συμμετείχαν όσοι επιθυμούσαν. Τα αυτοκίνητα του Ζούπη Κώστα και του Τσιμισιλή Νίκου, ήταν καθ' ολοκληρίαν σπηλαιολογικά. Στη συνέχεια προστέθηκαν και άλλων και ο ΣΠΕΛΕΟ μεγαλούργησε στις έρευνες, γιατί τα μέσα μεταφοράς ήταν πολύ σημαντικό πράγμα, εκτός της δίψας για σπηλαιολογική δράση.

Συνεργασία με την Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (Γ.Γ.Ν.Γ.) στα προγράμματα «Νέοι και Βουνό- Σκι - Ορειβασία - Σπηλαιολογία (8-18 χρονών)» και «Τριήμερα για νέους (18-30 χρονών)»

-Μίλησε μας για το πρόγραμμα «Νέοι και Βουνό»

-Το πρόγραμμα της Γ.Γ.Ν.Γ. «Νέοι και Βουνό- Σπηλαιολογία» την πρώτη χρονιά 1988 το ανέλαβε εξ ολοκλήρου ο ΣΠΕΛΕΟ. Όλες οι διαδικασίες γραμματειακής υποστήριξης, λεωφορεία, σπηλαιολόγοι, συνοδοί, ήταν θέμα του ΣΠΕΛΕΟ. Τότε ήμουν πρόεδρος του ΣΠΕΛΕΟ, και για να μην διακοπεί το πρόγραμμα μου ανετέθη εκ νέου η προεδρεία του ΣΠΕΛΕΟ, για δεύτερη θητεία. Το πρόγραμμα πήγε πάρα πολύ καλά. Οι νέοι που συμμετείχαν γνώρισαν ένα αντικείμενο που δεν το είχαν ακούσει ποτέ μέχρι τότε.

Παράλληλα με το πρόγραμμα «Νέοι και Βουνό», στα πλαίσια του μαθήματος «Μαζικός Λαϊκός Αθλητισμός» του Τ.Ε.Φ.Α. Αθήνας, πραγματοποιήσαμε τότε, (1988) εισηγήσεις με θέμα την σπηλαιολογία (Κόνιαρη Ελένη, Λοΐζος Παναγιώτης) με πρόσκληση του καθηγητή των ΤΕΦΑ κ. Νικήτα Νικηταρά.

-Περιοδικό «Κορφές» και ΣΠΕΛΕΟ. Υπήρχαν άρθρα για πολλά χρόνια με δουλειές του ΣΠΕΛΕΟ. Τι προβλήματα είχατε τότε με τις εκδόσεις και τα άρθρα σας.

-Με το περιοδικό «Κορφές» αρχίσαμε την συνεργασία το 1984. Ο ΣΠΕΛΕΟ δεν είχε οικονομικές δυνατότητες να εκτυπώσει περιοδικό και οι «Κορφές», περιοδικό που αναφέρεται στα ορειβατικά δρώμενα δέχτηκε να δημοσιεύει και θέματα σπηλαιολογικά.

Μόλις ξεκινήσαμε τις δημοσιεύσεις, από την πλευρά της ΕΣΕ υπήρξαν αντιδράσεις προς το περιοδικό και ιδιαίτερα προς τον αείμνηστο Νώντα Νίκα.

Στέλναμε για δημοσίευση σπηλαιολογικές εργασίες. Την ίδια στιγμή έστελνε και η ΕΣΕ. Η ίδια εργασία που είχε πραγματοποιηθεί πρόσφατα, ή αναφορά ότι την εξερεύνηση αυτή την έκαναν μέλη της ΕΣΕ πριν τόσα χρόνια, κλπ. κ.λ.π., πράγματα για γέλια δηλαδή. Πχ. (τεύχος ΚΟΡΦΩΝ για τα Μανίκια...)

Στις «Κορφές» ο ΣΠΕΛΕΟ δεν έδινε όλη την δουλειά του. Έδινε λίγες επιγραμματικά πληροφορίες σπηλαίων και κάπου - κάπου μια μεγαλύτερη αναφορά σε εξερευνήσεις και μελέτες.

-Χρονικό «Λαβυρίνθου» στην Κρήτη.

-Το 1982 το τριήμερο της πρωτομαγιάς οι σπηλαιολόγοι του ΣΠΕΛΕΟ, Ζούπης Κώστας, Κόνιαρη Ελένη, Ρωμανός Πέτρος και Δαουάχερ Νιδάμ, κατεβήκαμε στη Κρήτη, στο χωριό Καστέλι, σήμερα Δήμου Μοιρών, για την εξερεύνηση φωτογράφιση και χαρτογράφηση του αρχαίου υπόγειου λατομείου «Λαβύρινθος» της Κρήτης.

Στήσαμε σκηνή μέσα στο «Λαβύρινθο» και για 2 μερόνυχτα συνεχώς εργαζόμασταν εξερευνώντας, χαρτογραφώντας και φωτογραφίζοντας. Οι συνθήκες ήταν δύσκολες και πιεστικές. Όμως η δουλειά που έγινε ήταν πάρα πολύ καλή. Ολοκληρώσαμε τη

χαρτογράφηση την καταθέσαμε στο Υπουργείο Πολιτισμού στην αρμόδια Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας και Σπηλαιολογίας καθώς και στον ΕΟΤ.

Ο ΕΟΤ έως 25/10/1983 και με αρ. πρωτ. 534533, επιχορήγησε την ΕΣΕ για σπηλαιολογικές έρευνες, εκτός των άλλων σπηλαίων, και για το «Λαβύρινθος» με το ποσό των 100.000 δραχών τότε, για την μελέτη που κάναμε εμείς χωρίς χρήματα. Ο «Λαβύρινθος» είναι αρχαίο υπόγειο λατομείο πέτρας-ψαμμίτη.

Την επιχορηγούμενη εργασία την ανέλαβε η Άννα Πετροχείλου όπου αναφέρει ότι ο «Λαβύρινθος» είναι «φυσικό σπήλαιο διανοιγμένο από νερό σε ασβεστόλιθο».

-Ποια η συμμετοχή σου στα Γιούρα;

-Στην ανασκαφή στο Σπήλαιο του «Κύκλωπα» στα Γιούρα στην Αλόνησο συμμετείχα δύο χρονιές. Το 1993 και το 1995.

Το 1995 πήγα με απόφαση από την εργασία μου στην Εφορεία Σπηλαιολογίας ειδικά για την ανασκαφή στα Γιούρα, σαν νοσηλεύτρια και σπηλαιολόγος.

-Σε ποιες σπηλαιολογικές αποστολές συμμετείχες με τον ΣΠΕΛΕΟ;

-Η συμμετοχή μου σε σπηλαιολογικές αποστολές ήταν στα σπήλαια:

- ✓ Κασριά Καλαβρύτων εξερεύνηση, χαρτογράφηση και φωτογράφιση 1983
- ✓ Δυρός 1983: εξερεύνηση του νέου τμήματος, χαρτογράφηση και φωτογράφιση
- ✓ Νεροσπηλιά στην Όθρυ 1983. Εξερεύνηση και χαρτογράφηση
- ✓ Γκριτζανότρυπα στην Όθρυ με βάθος 110 μ. (1983)
- ✓ Σελινίτσα (Φεβρουάριος 1982)
- ✓ Μεταξόλακα Πτελέου Μαγνησίας
- ✓ Στην Ιθάκη
- ✓ Στην Σκόπελο
- ✓ Στην Ομβριακή Φθιώτιδας
- ✓ Στον Πυργετό Λάρισσας στον Όλυμπο
- ✓ Σπήλαια στην Εύβοια στην κατασκήνωση του ΣΠΕΛΕΟ στο Κάδι το 1989, 21-30/7/89
- ✓ Κατέβηκα στη σπηλιά στις Κορμιές- «γραικοτόπι»
- ✓ Στη Μικρόπολη Δράμας το 1995
- ✓ Σπηλαιοβάραθρο στο Κεφαλόβρυσο Ελασσόνας το 1995 (με Αναστασόπουλο Νίκο)
- ✓ Στη Κρανιά Ελασσόνας
- ✓ Στο Λιβαδερό Κοζάνης
- ✓ Στους Αγίους Αναργύρους Δήμου Πεδιάδος Λάρισσας
- ✓ «Λαβύρινθος» Καρτέλλι Μοιρών Κρήτης
- ✓ Στην Βρυνάνα Μαγνησίας
- ✓ Στην Κοκκωτούς Μαγνησίας
- ✓ Στην Κοκκίνα Μαγνησίας
- ✓ Στο Βελεστίνο Μαγνησίας

- ✓ Στον Πτελέο Μαγνησίας
- ✓ Στον Ερύμανθο Αχαΐας
- ✓ Στο Μοναστηράκι Αιτωλοακαρνανίας
- ✓ Στη Κεφαλονιά
- ✓ Στα Πετράλωνα Χαλκιδικής
- ✓ Στο Βύθακα στη Μάνη
- ✓ Συμμετοχή στην Πρώτη άσκηση σπηλαιοδιάσωσης στο σπήλαιο «Λιμνών» στις 23 Ιουλίου 1988

-Σε ποιες σπηλαιολογικές αποστολές συμμετείχες στο εξωτερικό;

-Στο Εξωτερικό συμμετείχα στα παρακάτω:

- ✓ Συνέδριο στη Βαρκελώνη το 1986
- ✓ Επίσκεψη στη Postoina Jama στη Σλοβενία 1986
- ✓ Επίσκεψη σε σπήλαια της Ισπανίας
- ✓ Συνεργασία ΣΠΕΛΕΟ και Σπηλαιολογικού συλλόγου του Ternopol της Ουκρανίας, συμμετοχή σε σπηλαιολογική αποστολή Ουπιμιτίσκαγια (δεύτερο σε μήκος παγκόσμια σπήλαιο-113 km) Μάιος 1991
- ✓ Στην Ουκρανία επίσης σε σπηλαιολογική αποστολή στο σπήλαιο Κρυστάλναγια.
- ✓ Στη Βουλγαρία, συμμετοχή σε περισσότερες από 15 αποστολές σε βάραθρα και σπήλαια από το 1980-σήμερα.

-Μίλησε μας για την αποστολή βοήθειας στους Βούλγαρους Σπηλαιολόγους.

-Το 1990 με την αλλαγή καθεστώτος στη Βουλγαρία, έγινε γνωστό από τα Μ.Μ.Ε. ότι οι πολίτες της γείτονος χώρας είχαν περιέλθει σε πολύ δεινή κατάσταση.

Τότε με πρωτοβουλία δική μου και του κ. Ζούπη, λόγω του ότι οι σχέσεις μας με τους Βούλγαρους σπηλαιολόγους ήταν πολύ στενές, συγκεντρώσαμε τρόφιμα, τα πακετάραμε και τα πήγαμε με το φορτηγάκι μας στη Σόφια της Βουλγαρίας.

Εκεί στο σπίτι του μέχρι πρόσφατα πρέσβη της Βουλγαρίας στην Αθήνα Κυρίλ Τοπάλοβ, τα ξεχωρίσαμε, τα ονομάσαμε και τα παραδώσαμε στους σπηλαιολόγους της Βουλγαρικής Ομοσπονδίας Σπηλαιολογίας. Ήταν μια πράξη ανθρωπινή και μόνο.

-1990: «Προβλήματα Υγείας σπηλαιολόγων και ανθρώπων που εργάζονται σε σπήλαια» Μίλησε μας για αυτή την έκδοση.

-Το 1990 το Υπουργείο Πολιτισμού και συγκεκριμένα η Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας και Σπηλαιολογίας οργάνωσε και πραγματοποίησε το σπηλαιολογικό συνέδριο, στην Αθήνα.

Σ' αυτό η συμμετοχή μου ήταν με το θέμα: «Προβλήματα υγείας των σπηλαιολόγων εξερευνητών και των εργαζομένων στα τουριστικά διευθετημένα σπήλαια», πραγματοποιώντας έρευνα στα τουριστικά διευθετημένα σπήλαια της Ελλάδας καθώς και στους σπηλαιολόγους εξερευνητές.

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

Η εισήγηση μου περιείχε τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήσα σε όλα τα τουριστικά αξιοποιημένα σπήλαια, με δομημένο ερωτηματολόγιο που συμπληρώθηκε με προσωπική συνέντευξη με κάθε εργαζόμενο. Απ' αυτήν την έρευνα εξήχθησαν αποτελέσματα σημαντικά, όσο αφορά τις ιδιαίτερες συνθήκες εργασίας στα σπήλαια, καθώς και την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων σε αυτά. Η εισήγηση παρουσιάστηκε με ιστογράμματα και ποσοστά, και αξίζει ιδιαίτερης προσοχής και αναφοράς ακόμα και σήμερα.

Συνεχίζεται...

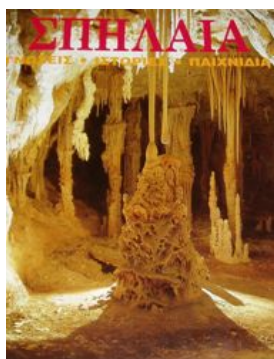

Βιβλιοπαρουσίαση
του *Θωμά Θεοδοσιάδη*

ΣΠΗΛΑΙΑ

Τα "Σπήλαια" είναι ένα βιβλίο που απευθύνεται σε παιδιά. Συνδυάζει με συναρπαστικό και πρωτότυπο τρόπο την πληροφόρηση με τη διασκέδαση.

Το βιβλίο περιέχει εντυπωσιακές φωτογραφίες και πληροφοριακό υλικό προσιτό στα παιδιά, αλλά και παιχνίδια (πολύ ωραίο το «Φτιάξε σταλαγμίτες και σταλακτίτες»), ιστορίες και κουίζ- όλα σχετικά με τα σπήλαια.

Κείμενο - Jenny Wood
Απόδοση στα Ελληνικά - Δημήτρης Θεοδωρακάτος
Εκδόσεις - ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ (από την σειρά «Φύση»)
Τιμή - 4,2€

Φόρουμ ΣΟΕ
της *Έλενας Λάλου*

Αύγουστος και ενώ όλος ο κόσμος κάνει διακοπές, οι σπηλαιολόγοι περνάν τις ώρες

τους σε συνέδρια, ομιλίες, περίπτερα, ετοιμάζουν φεστιβάλ, διασχίζουν φαράγγια κλπ. Αυτό τον μήνα, διαβάσαμε:

Πρόσκληση σε οικιο-σπηλαιολογικό φεστιβάλ στην Κρήτη

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=152>

Μάλλον μιλάμε για δυνατό σπηλαιολογικό happening

Επίσκεψη στα Πετραδωλάκια (-473μ.) του όρους Ψηλορείτη

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=204>

Ο ΣΠΟΚ «βαθαίνει» όλο και περισσότερο

Αποστολή "Αύγουστος 2005" από τον ΠΟΣΕΙΔΩΝ

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=189>

Προβολή στον Κότρωνα

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=188>

Νέα από το σύλλογο «ΠΟΣΕΙΔΩΝ»

14ο Παγκόσμιο Συνέδριο Σπηλαιολογίας - Ώρα μηδέν

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=207>

14ο ΠΣΣ και η Γενική Συνέλευση της UIS

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=205>

Τα νεότερα από το συνέδριο

Σπηλαιολογία... με στύλ και φαντασία!

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=197>

Τα μπλουζάκια που κάνουν θραύση... μπορεί και να έχουν ξεπουλήσει τα παιδιά ήδη!

Σπηλαιολογικό Ηλεκτρονικό Περιοδικό

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=199>

Ανακοινωθήκαμε (τώρα το θυμηθήκαμε) και στην Ομοσπονδία.

Ποιος θα είναι ο πρώτος παγκόσμιος πρωταθλητής σπηλαιολόγος?

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=198>

Ε; Ποιος;

Προσωπική συσκευή ανάψωσης...!

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=210>

Κυρίες και κύριοι, ετοιμαστείτε για μεγάλα σπηλαιολογικά έξοδα

Ελάτε σε ένα διαφορετικό... Σπήλαιο! "The Cave"!

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=211>

Ενδιαφέρουσα και διαφορετική από τις άλλες η νέα αποστολή του ΣΕΛΑΣ

Σπηλαιολογικό Βίντεο

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=214>

Παραγγείλτε τώρα μέσω internet το βίντεο της Voronia-Krubera που βραβεύτηκε στο 14° Παγκόσμιο Συνέδριο Σπηλαιολογίας.

Τα σπήλαια στην αρχαία Ελληνική γραμματεία V

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=203>

Η σπηλιά των Ινδιάνων Χιούρον

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=201>

Πίσω από τον καταρράκτη

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=194>

Η σπηλιά του Tom Sawyer IV - τέλος ιστορίας

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=191>

Πάνω στην άμμο της εναλίας σπηλιάς

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=208>

...και συνεχίζει...

Χιονότροπα Σταυροϊτιάς

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=196>

Βάραθρο Βέρα Ντράκο, όρος Μερέντα Αττικής

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=202>

Καστριώτισσα Οίτης Νομού Ξωκίδος

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=195>

Ενημερωθείτε

Ξαράγγι Διαβολογέφυρο

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=182>

Δύο πολύ όμορφα και ενδιαφέροντα σημεία κοντά στην Πύλο

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=184>

Νέο ατύχημα στον Γοργοπόταμο

<http://www.fhs.gr/gr/forum/viewtopic.php?t=186>

canyoning news

**Σπηλαιολογικές
Τεχνικές**

του Στέφανου Νικολαΐδη

**ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ
ΕΞΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΣΧΟΙΝΙΑ
ΠΑΡΑΚΑΜΨΕΩΝ ΚΑΙ ΣΕ ΤΡΑΒΕΡΣΕΣ,
ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΓΩΝΙΑ ΠΟΥ
ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΝ**

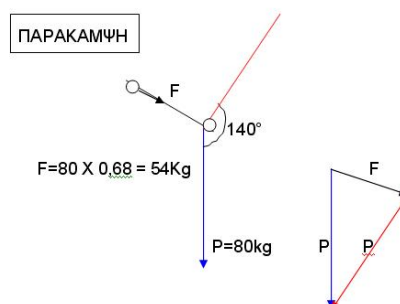
Όποιος ξέρει να αρματώνει πρέπει επίσης να μπορεί να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποιεί την κάθε μέθοδο.

Τα μέλη της Σπηλαιοδιάσωσης, ιδιαίτερα, επιβάλλεται να ξέρουν κάθε περίπτωση ώστε να κάνουν σωστό και ασφαλές αρμάτωμα.

Οι τάσεις στα σχοινιά και στα σημεία της αγκύρωσης εξαρτώνται άμεσα από τις γωνίες που δημιουργούνται για την κάθε είδους πρόσβαση και μεταφορά στο σπήλαιο.

Αυτές τις γωνίες θα εξετάσουμε, καθώς και την τάση που δημιουργείται στις τραβέρσες και τις παρακάμψεις.

F είναι η δύναμη που ασκείται πάνω στο καρφί με υποθετικό βάρος P στο σχοινί 80 κιλά. Στο επάνω σχήμα φαίνεται πως αναλύονται οι δυνάμεις και προκύπτει η συνισταμένη F.

ΜΟΙΡΕΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΦΟΡΤΙΣΗΣ. (ΠΟΛ/ΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ & ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΓΙΑ ΤΡΑΒΕΡΣΑ)
10	1,99
20	1,97
30	1,93
40	1,87
50	1,81
60	1,73
70	1,64
80	1,53
90	1,41
100	1,29
110	1,15
120	1
130	0,84
140	0,68
150	0,52
160	0,35
170	0,17
180	0
Πίνακας 1	

70°).

Αφού γνωρίζουμε αυτά τα στοιχεία (μία πλευρά και δύο γωνίες), μπορούμε να βρούμε και τα άλλα

Δηλαδή για να βρούμε την δύναμη που ασκείται στο καρφί της παρακάμψης πολλαπλασιάζουμε το βάρος με ένα συντελεστή (Πίνακας 1). Ο συντελεστής αυτός εξαρτάται από τη γωνία με την οποία το σχοινί της παρακάμψης τραβάει το σχοινί που σηκώνει το βάρος P. (Αν η γωνία είναι 0° τότε η τάση διπλασιάζεται. Έτσι λειτουργεί και το πολύσπαστο).

Σχηματίζονται δυο ισοσκελή τρίγωνα στα οποία γνωρίζουμε το μήκος της πλευράς (80) και τις δύο γωνίες γνωστές (140°/2 =

Σεπτέμβριος 2005

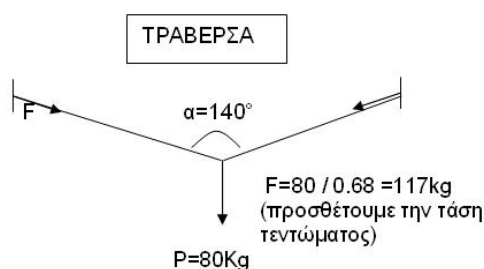
SPELEO NEWS

Τεύχος 8

στοιχεία του τριγώνου.

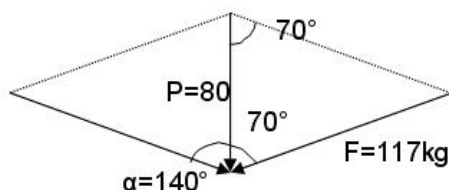
Υπολογίζοντας τις πλευρές, προκύπτει το μέγεθος $F=54$ το οποίο είναι και η ζητούμενη τάση που ασκείται στο σχοινί της παράκαμψης από το βάρος των 80 κιλών.

Αν η γωνία α είναι μικρότερη από 120° χρειάζεται κανονικό αρμάτωμα με δύο spit.

Για να βρούμε την δύναμη που ασκείται στο καρφί της τραβέρσας, διαιρούμε το βάρος P με ένα συντελεστή που εξαρτάται από την γωνία α που σχηματίζει η τραβέρσα. (Θεωρητικά, αν η γωνία είναι 180° τότε η τάση στο σχοινί της τραβέρσας γίνεται άπειρη). F είναι η δύναμη που ασκείται πάνω στο καρφί με υποθετικό βάρος στο σχοινί P 80 κιλά.

Στο παρακάτω σχήμα αναλύονται οι δυνάμεις και ο τρόπος με τον οποίο προκύπτει η τάση F .

Γνωρίζοντας το βάρος $P=80$ και την γωνία $\alpha=140$, σχεδιάζουμε αναλογικά τις δυνάμεις ώστε να δημιουργηθεί ένα παραλληλογράμμο. Σχηματίζονται δυο ισοσκελή τρίγωνα των οποίων γνωρίζουμε την βάση (80) και τις δύο γωνίες ($140^\circ/2 = 70^\circ$).

Με αυτά τα στοιχεία, (μία πλευρά και δύο γωνίες), βρίσκουμε και τα υπόλοιπα στοιχεία του τριγώνου.

Υπολογίζοντας τις πλευρές, προκύπτει το μέγεθος $P=117$ το οποίο είναι και η ζητούμενη τάση στο σχοινί της τραβέρσας από το βάρος των 80 κιλών.

Σ' αυτή την τιμή προσθέτουμε και την προϋπάρχουσα τάση τεντώματος της τραβέρσας.

Γενικά φροντίζουμε η γωνία α να μην είναι μεγαλύτερη από 120° .

* Τα νούμερα του συντελεστή προκύπτουν από τα ημίτονα και συνημίτονα των ανάλογων γωνιών. (όπως θυμόμαστε από το μάθημα τριγωνομετρίας στο σχολείο)

Εν ριπή
του Θωμά Θεοδοσιάδη

- Στις 3 Αυγούστου ομάδα του ΣΠΕΛΕΟ από τους Γ. Χατζή, Δ. Παπαδόπουλο, Α. Λουκίδη επισκέφτηκε την περιοχή του κάτω Ολύμπου και συγκεκριμένα την περιοχή του Σαραντάπορου Ελασσόνας με σκοπό τον εντοπισμό και την εξερεύνηση βαράθρου που είχαν μετά από πληροφορίες ντόπιων.

- Μέλη του ΣΠΤΟΚ να αρμάτωσαν τα «Τετραδωλάκια» (-473μ.). Μέχρι την λίμνη (-380μ.)

- Τρία μέλη του ΣΠΕΛΕΟ επισκέφθηκαν σπήλαιο στο Αγριλίκι.

- Ολοκληρώθηκε με επιτυχία η Προσυνεδριακή Εκδρομή στην Πελοπόννησο υπ' ευθύνη του Βασίλη Τριζώνη (GR 108)

- Τριμελής Ομάδα του ΣΠΕΛΕΟ με επικεφαλή τον Κατσιαδό εξερεύνησαν σπήλαιο στην Καστριώτισσα Οίτης τον 15 Αύγουστο ... έπεται και συνέχεια

- Πραγματοποιήθηκαν μετασυνεδριακές εκδρομές από τον ΣΕΛΑΣ και τον ΣΟΚ. Περιμένουμε νεότερα.

- Κατά την διάρκεια του συνεδρίου ομάδα Λιβανέζων και Αγγλων σπηλαιολόγων επισκέφθηκαν σπήλαιο της Αττικής (Κερατέας, Κακιές Θάλασσας), σε ρόλο ξεναγού και όχι μόνο ο Γιώργος Κατσιαδό.

- Μέλη του ΦΟΣ επισκέφθηκαν το σπήλαιο Βέρα Ντράκο.

- Πολλές επισκέψεις δέχθηκε το σπήλαιο της Αγίας Τριάδας κατά την διάρκεια του συνεδρίου, από ξένους σπηλαιολόγους, ελπίζω τα σκονιά να τα έβγαλαν από

το νερό.

- Πληροφορία για «προσκύνημα» μπροστά από τον Πρόεδρο της ΣΟΕ από τον Γ. Γραμματέα της UIS ελέγχετε ως αναληθής.
- Το επόμενο Παγκόσμιο συνέδριο το ανέλαβε η Αμερική και θα γίνει στο Τέξας, οι Αμερικάνοι είναι σχεδόν έτοιμοι από τώρα.
- Χεράκι χεράκι λίγο πριν κλείσει το συνέδριο ο Πρόεδρος της ΕΣΕ και μέλος του ΔΣ της ΣΟΕ, μερικοί τους παρεξηγήσανε.
- Ένας ακόμα εργένης ανήκει πια στο δυναμικό των Παντρεμένων. Αυτή τη φορά ο «τυχερός» είναι ο Νίκος Μητσάκης από τον ΣΕΛΑΣ.
- Έναρξη του Οικο-φεστιβάλ που οργανώνει ο ΣΠΟΚ στην Κρήτη.
- Το βίντεο που βραβεύτηκε στο 14^ο ΤΠΣΣ από την εξερεύνηση στη Voronja-Kruberga κυκλοφορεί στον ΣΕΛΑΣ και διατίθεται στην τιμή των 10€

Πριν από...
του Θωμά Θεοδοσιάδη

Αύγουστος πάλι, 8 χρόνια πριν
Αύγουστος 1997 τριήμερο της Παναγιάς.

Ο Πετρουλάκης, ο Κατσιαβός και εγώ ξεκινάμε για την Βοιωτία και συγκεκριμένα την περιοχή του όρους Φαγά (Σφιγγίο όρος) για να ψάξουμε για το σπήλαιο της Σφιγγός και για μια καταβόθρα. Την καταβόθρα την εντοπίσαμε εύκολα παρότι βρισκόταν σε διαφορετική θέση από αυτή που την έχει ο χάρτης της ΓΥΣ. Βρίσκεται δίπλα στις γραμμές του τρένου ΝΝΑ της κορυφής του όρους Φαγά. Πάνω από την φυσική είσοδο της καταβόθρας υπάρχει τετράγωνος κτιστός τείχος με σκοπό να την προστατεύει από το βούλωμα, λίγα μέτρα όμως μετά την είσοδο η καταβόθρα ήταν βουλωμένη από φερτά υλικά.

Μετά από πολλές περιπλανήσεις ένας βοσκός μας είπε για ένα σπήλαιο βόρεια της κορυφής, για το οποίο έλεγε ότι ήταν αυτό που ζητάμε. Δεν μπορούσε να μας πεί στο σημείο της εισόδου αλλά μας έδωσε πάρα πολύ καλές πληροφορίες για τον εντοπισμό της. Μετά από αρκετό ποδαρόδρομο εντοπίσαμε την είσοδο του σπηλαίου η οποία μας προδιέθετε για το τι

θα βρούμε στο εσωτερικό του. Μια οριζόντια διάκλαση με περίπου 40 μέτρα μήκος και μέγιστο πλάτος δύο μέτρων ήταν όλο και όλο το σπήλαιο, τίποτα το αξιόλογο. Αφού ψάξαμε για ένα βράθρο ,που όπως μας είπε ο βοσκός βρισκόταν κοντά στην κορυφή, χωρίς να το εντοπίσουμε, πήραμε τον δρόμο προς τα κάτω χωρίς να απογοητευτούμε μιας και είχαμε πληροφορία από τον Ιάκωβο για δύο καταβόθρες κοντά στο χωριό Ελικώνας, στο ομώνυμο όρος.

Στο χωριό φτάσαμε αργά το βράδυ και αμέσως κατασκηνώσαμε και πέσαμε για ύπνο σε ένα εκκλησάκι λίγο πριν την είσοδο του χωριού. Ξυπνώντας την άλλη μέρα συνειδητοποιήσαμε ότι το εκκλησάκι βρισκόταν σε ένα ύψωμα μπροστά από μία κλειστή λεκάνη και μέσα της υπήρχαν οι καταβόθρες. Με τη μία από αυτές είχαμε οπτική επαφή ενώ καταλάβαμε που περίπου ήταν και η άλλη. Η πρώτη καταβόθρα βρισκόταν στο κέντρο ενός χωραφιού στα ανατολικά της λεκάνης και δεν ήταν παρά ένα βύθισμα περίπου τριών μέτρων κλεισμένο από χώμα όπου εκεί σούρωνε το νερό, ούτε λόγος για συνέχεια. Η άλλη καταβόθρα βρισκόταν 70μ. βορειότερα στο άκρο του βορείου τμήματος της λεκάνης και φαινόταν να είναι η κύρια καταβόθρα. Η είσοδος της ήταν κλεισμένη από χόρτα, ξύλα και σκουπίδια. Αφού παραμερίσαμε πολλά από αυτά βρήκαμε την είσοδο στον βράχο πολύ μικρή και στενή, ο Νίκος σαν πιο μικρόσωμος μπήκε μέσα χωρίς όμως να προχωρήσει και πολύ, μετά από πέντε μέτρα έκλεινε από χώμα και πέτρες, μικρή προσπάθεια για ξεμπάζωμα έδειξε το ανέφικτο του πράγματος. Τώρα απογοητευτήκαμε, τζάμπα το τριήμερο, δεν πηγαίναμε καλύτερα σε κανένα γνωστό σπήλαιο, που σίγουρα θα περνούσαμε καλά.

Πάμε στο καφενείο του χωριού για «σπηλαιολογικό καμάκι» είπε ο Γιώργος, που σαν πιο παλιός ήξερε ότι αν μπορούσαμε να αποκτήσουμε την εμπιστοσύνη των ντόπιων και δεν μας περάσουν για αρχαιοκάπηλους ή χρυσοθήρες θα έχουν να μας πουν για πάρα πολλά σπήλαια. Αυτό και κάναμε, στην αρχή υπήρξε η αναγκαία επιφυλακτικότητα αλλά γρήγορα έσπασε ο πάγος. Οι πληροφορίες έρχονταν ποταμός, και έτσι αποφασίσαμε να πάμε στα πιο κοντινά του χωριού. Το πρώτο ήταν μέσα στο χωριό δίπλα από το ξωκλήσι του Αη Πέτρου, και το ονομάζανε Κάρκανο. Ήταν ένα βράθρο 25μ., στενό, στο οποίο είχαν κατεβάσει τα παιδιά του χωριού τον πιο μικρό δεμένο με σκοινί. Όπως μας έλεγαν τα παιδιά του χωριού, όλοι από μικροί γινόντουσαν σπηλαιολόγοι θέλοντας και μη, και τον πιο μικρό τον κατέβαζαν στο βράθρο αυτό. Εμείς δεν το ερευνήσαμε.

Το επόμενο που μας πήγαν λεγόταν η σπηλιά του

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

Πλούτου, από το όνομα Πλούταρχος, κάποιοι βοσκούς που βρήκε και πρωτοχρησιμοποίησε τη σπηλιά στις αρχές του αιώνα. Το σπήλαιο βρίσκεται στις πλαγιές ρέματος δίπλα από τον χωματόδρομο που συνδέει το χωριό με το χωριό της Αγίας Άννας. Για να φτάσουμε σε αυτό μας πήρε περίπου δέκα λεπτά με το αυτοκίνητο και 30 λεπτά με τα πόδια σε δύσκολο ανηφορικό μονοπάτι, μαζί μας και τα παιδιά του χωριού. Στο πρώτο τμήμα του σπηλαιού υπήρχε πλάτωμα και σε αυτό ο βοσκός είχε τενεκέδες με τυριά διότι το χρησιμοποιούσε σαν φυσικό ψυγείο. Δεξιά της εισόδου ξεκινούσε διάδρομος με μικρά βαραθρώδη κατεβάσματα. Μια μικρή αναρρίχηση στο τέλος και κατέβασμα 8μ. μας αποκάλυψε την τελευταία αίθουσα του σπηλαιού όπου ο πυθμένας της ήταν καλυμμένος από παχύ στρώμα λάσπης. Το συνολικό μήκος του σπηλαιού δεν ξεπερνούσε τα 100μ. και ο στολισμός του δεν ήταν αξιόλογος. Δεν έγινε χαρτογράφηση γιατί βιαζόμασταν να πάμε στο «άπατο» που μας είχαν υποσχεθεί. Με οδηγό έναν κάτοικο του χωριού φτάσαμε στην περιοχή που ήταν το βράθρο. Αυτό βρίσκεται στα δεξιά του ρέματος που σχηματίζεται ανάμεσα στα υψώματα Πτεροκορφή και Κακοτοπιά, από τα οποία στο βάθος χαμηλά βλέπουμε το χωριό Άγιος Γεώργιος. Στην αριστερή πλευρά του ρέματος υπάρχει μονοπάτι που κατεβαίνει μέχρι το χωριό. Το υψόμετρο εισόδου είναι 695μ., και εκ πρώτης όψεως φαινόταν αρκετά βαθύ και μάλιστα χωρίς σημάδια από προηγούμενη εξερεύνηση. Κάναμε την επιστημονική μέθοδο μέτρησης του βάρους (ρίξιμο πέτρας), και το υπολογίσαμε περίπου στα 50μ. Από πλευράς υλικών ήμασταν στα όρια, διαθέταμε 50μ σκοινί και 10μ σκάλα.

Το αρμάτωμα το ανέλαβε ο Νίκος και αφού τελείωσε ξεκίνησε για κάτω. Μετά από μερικά μέτρα μας είπε ότι έβλεπε το πάτο και ότι μάλλον δεν θα έφτανε το σκοινί μέχρι κάτω. Έτσι και έγινε. Στο τέλος του σκοινιού έδωσε τη δεκάμετρη σκάλα αλλά ήθελε ακόμη δεκαπέντε με είκοσι μέτρα για να πατήσει. Επιστροφή επάνω και μικρό συμβούλιο για το τι θα κάνουμε, αποφασίσαμε να πάρουμε τηλέφωνο τον Ιάκωβο μήπως και μπορεί να έρθει και να φέρει μαζί του επιπλέον σκοινί.

Την επόμενη το πρωί ήρθε ο Ιάκωβος μαζί με την Μαρία και είχαν μαζί τους 200 μέτρα σκοινί μήπως και χρειαστεί. Με τόσα μέτρα σκοινί το αρμάτωμα έγινε άνετα και όχι τσιγγούνικα όπως την προηγούμενη. Ο Νίκος μέσα σε λίγα λεπτά ήταν στον πάτο φωνάζοντας «ελευθερο». Η ταχύτητα με την οποία κατέβηκε ο Νίκος μας βρήκε απροετοίμαστους, πιο έτοιμη η Μαρία, ξεκίνησε για την πρώτη και μόνη αλλαγή. Ξαφνικά ακούγεται ο Νίκος από κάτω «τι θα γίνει θα σας περιμένουμε πολύ εμείς εδώ κάτω;» Δε

δώσαμε σημασία, αλλά όταν κατέβηκε και η Μαρία και είπε μετά από λίγο «θα σας περιμένουμε πολύ εμείς οι τρεις εδώ κάτω;», αναρωτηθήκαμε, τι εννοούσαν τα παιδιά. «Κάποιος έχει έρθει πριν από εμάς και είναι ακόμα εδώ», μας φώναξαν.

Φτάνοντας στον πάτο του βράθρου, και περίπου στην μέση της σάρας που υπήρχε βλέπω την Μαρία σκυμμένη επάνω από κάτι που φαινόταν σαν.. ανθρώπινο κουφάρι. Κοίτα, μου λέει, ο καημένος τι να έγινε. Ένα ανθρώπινο λείψανο σε στάδιο προχωρημένης αποσύνθεσης, σε απόσταση εκατοστών από το κεφάλι του το λείψανο ενός σκύλου που το μόνο που είχε απομείνει από αυτόν ήταν η γούνα του. Στο πτώμα, που ήταν με τα ρούχα του κανονικά, υπήρχε δεμένο σκοινί μήκους 24μ. στην περιοχή της μέσης. Στην άκρη το σκοινί είχε κόμπο και δεν φαινόταν κομμένο. Επάνω στην σάρα σε διάφορα σημεία είδαμε μεταλλικό φακό με πλακέ μπαταρίες, μπετονάκι νερού. Το βράθρο αποκτούσε αστυνομικό ενδιαφέρον, πώς βρέθηκε εκεί, πώς έπεσε, ήταν μόνος του, ο σκύλος πώς βρέθηκε εκεί, 24μ. σκοινί σε 70μ. βράθρο, και πολλά άλλα ερωτήματα τριγυρνούσαν στο μυαλό μας. Αφού χαρτογραφήσαμε το σπήλαιο, του οποίου το συνολικό βάθος του ήταν 90μ., βγήκαμε έξω και ξαρματώσαμε.

Πήγαμε στο χωριό τους είπαμε για το «άπατο» βράθρο χωρίς να αναφέρουμε τίποτα για το εύρημα μας. Αναφέραμε στην ασφάλεια το εύρημα μας και αυτοί μας παρέπεμψαν στο τμήμα ασφαλείας Λειβαδιάς. Τελικά το λείψανο από το βράθρο το έβγαλε ο Στέφανος Νικολαΐδης με τον Δημήτρη Κομπιλίρη, μακάβρια εμπειρία.

Η εντύπωση που μας έμεινε από το βράθρο ήταν ότι ήταν ανεξερεύνητο μιας και δεν βρήκαμε σημάδια από προηγούμενη προσπάθεια εξερεύνησης, από το χωριό το ήξεραν ελάχιστοι(δύο τρεις) και αυτοί μας διαβεβαίωσαν ότι εμείς ήμασταν οι πρώτοι «τρελοί» που το κατέβηκαν. Μην έχοντας κάποιο ιδιαίτερο όνομα εκτός από «Κάρκανο», το ονομάσαμε Κάρκανο στη Χούνη, ή Βράθρο της Οχιάς (από μία οχιά που βρήκαμε στην είσοδο).

Το βράθρο είχε την δική του ιστορία, γραμμένη στις αρχές της δεκαετίας του 1950.

Σε έρευνες που έκανε στην περιοχή ο Ν. Δαμίας (μέλος της Σπηλαιολογικής Ομάδας του ΕΟΣ), εντόπισε το βράθρο και το βυθομέτρησε πρόχειρα με σπάγκο βρίσκοντας το 73μ.

Η Σ.Ο αποφάσισε την εξερεύνηση, και το Σάββατο 4 Μαΐου 1952 οι Νικ. Δαμίας, Γεωργ. Μιχαηλίδης, Π.

Σεπτέμβριος 2005

SPELEO NEWS

Τεύχος 8

Μπρούσαλης και Ηλ. Νικολόπουλος ξεκίνησαν για το χωριό Αγ. Γεώργιος, όπου οι κάτοικοι του χωριού τους περίμεναν και τους φιλοξένησαν. Όλη η νεολαία του χωριού ήταν στο πόδι και ήθελε να μάθει λεπτομέρειες για την κατάβαση στο βράθρο. Την άλλη μέρα ξεκίνησαν για την περιοχή του βράθρου που βρισκόταν στην ρεματιά της Χούνης. Το ενδιαφέρον ήταν τόσο μεγάλο ώστε αρκετοί νέοι εγκατέλειψαν τον ποδοσφαιρικό αγώνα που γινόταν για να παρακολουθήσουν το γκχείρημα. Μετά από δύο ώρες περπάτημα φτάσανε στην είσοδο του βράθρου.

Ξέροντας ότι το βάθος είναι περίπου 73μ., συναρμολόγησαν και ρίξαν τις σκάλες (40μ. σχοινικής στενής και 40. συρματινής). Κατέβηκαν με την σειρά οι Μπρούσαλης, Δαμίας και Μιχαηλίδης. Μετά την άφιξη του δεύτερου σπηλαιολόγου εγκατέστησαν τηλέφωνο... για να έχουν επαφή με την ομάδα επιφανείας. Αφού εξερεύνησαν και χαρτογράφησαν το βράθρο ανέφεραν μέσω του τηλεφώνου... τα αποτελέσματα προκαλώντας απογοήτευση στους νέους του χωριού, που τόσους μύθους είχαν ακούσει για αυτό. Μερικοί πήραν θάρρος και ζήτησαν να κατέβουν, αλλά μετά από δύο-τρία μέτρα μόλις αντίκρισαν το χάος ζήτησαν να τους τραβήξουν επάνω. Η καθυστέρηση αυτή έδωσε την ευκαιρία για την λήψη μίας φωτογραφίας και ξεκούρασης πριν από την επίπονη ανάβαση. Η φωτογραφία που τράβηξε ο Π. Μπρούσαλης πήρε δύο διακρίσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Με τον τίτλο «Κάρκαρος των αγριοπεριστεριών, η σκάλα των 75μ.» πήρε το τρίτο βραβείο στην δεύτερη Πανελλήνια έκθεση φωτογραφιών βουνού (1952) και το τρίτο βραβείο στην έκθεση της Εθνικής Σπηλαιολογικής Εταιρίας των Η.Π.Α (National Speleological Society) που έγινε με την ευκαιρία του ετήσιου συνεδρίου τους.

Η απουσία κοινού σπηλαιολογικού αρχείου, στο οποίο θα έχουν πρόσβαση όλοι οι σπηλαιολόγοι, δημιουργεί τέτοιου είδους προβλήματα. Σπήλαια τα οποία έχουν εξερευνηθεί χρόνια πριν τα «ανακαλύπτουμε» ξανά και τα παρουσιάζουμε σαν δικές μας εξερευνήσεις, με διαφορετική ονομασία πολλές φορές. Μήπως ήρθε η ώρα να κάνουμε ένα κοινό αρχείο υπό την σκέπη της Ομοσπονδίας;

SPELEONEWS

Επιμέλεια Σύνταξης

Θωμάς Θεοδοσιάδης

Καλλιτεχνική κ Ηλεκτρονική Επιμέλεια

Έλενα Λάλου

Φιλολογική Επιμέλεια

Αμίκια Λυκιαρδοπούλου

Κείμενα-Συνεργασίες

Θεοδοσιάδης Θωμάς
Καραγιάννης Δημήτρης
Κοφινάς Γιάννης
Λάλου Έλενα
Λουκίδης Αλέξανδρος
Νικολαΐδης Στέφανος
Τάρταρη Γεωργία

Φωτογραφίες

Θωμάς Θεοδοσιάδης
Γιώργος Τριανταφύλλου
Στέφανος Νικολαΐδης
Κώστας Αδαμόπουλος
Έλενα Λάλου
Αλέξανδρος Λουκίδης
Δημήτρης Καραγιάννης
Γιάννης Κοφινάς

Βρείτε περισσότερες φωτογραφίες για τα θέματα του τεύχους μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση

<http://www.speleoneews.com>

Λάβετε πρώτοι απ' όλους το **SPELEONEWS** στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο (email) συμπληρώνοντας την ανάλογη φόρμα στην παρακάτω στην ηλεκτρονική διεύθυνση

<http://www.speleoneews.com> ⇒ mailinglist

Το **SPELEONEWS** είναι μια σπηλαιολογική επιθεώρηση εκδιδόμενη ηλεκτρονικά κάθε μήνα. Ασχολείται με σπηλαιολογικές δραστηριότητες - εξερευνήσεις, επισκέψεις, τεχνικές, νέα του συλλόγου, νέα άλλων συλλόγων, κ.λπ καθώς και με ότι άλλο αφορά τον σπηλαιολογικό χώρο. Κείμενα για οποιοδήποτε από τα παραπάνω είναι καλοδεχούμενα, στο email - speleoneews@speleoneews.com.

Τα αποστέλλόμενα κείμενα μπορούν να δημοσιευτούν αυτούσια ή να συντομευτούν, διορθωθούν ή ακόμα να χρησιμοποιηθούν ως πληροφορία. Τα ενυπόγραφα αποτελούν ιδιοκτησία των συγγραφέων τους και εκφράζουν αυτούς, και όχι κατά ανάγκη την έκδοση αυτή.